









# PRINTRE CĂRȚI

În liniștea unei biblioteci comunale de lângă Brașov, la o masă încărcată cu țese de cititor, se află o femeie matură, cu privirea gânditoare, poate chiar și puțin severă, care pare să-și aleagă cu grijă cuvintele înainte de a începe să vorbească. Elisabeta Abașiu împășește unspresceacă din când în când să muncă în bibliotecă, în comuna Cristian. Pe atunci, când încă bibliotecă era scările căminului cultural, nu exista încă gospodăria colectivă. A urmat prin 1952 un curs special pentru bibliotecari. De atunci și până astăzi, totuși scolar și totuși practică a făcut-o aici, între cititorii acestor biblioteci sătești, cu peste 7.000 de volume.

Fiecare carte a avut în toate acești ani un drum al ei spre casele oamenilor. Unele sînt și acum învelite în zăre decolorate de vreme. Altele și-au pierdut copertile, și în locul lor cineva a scris cu creionul chimic și în caractere de tipar titlul și autorul respectiv. Multe din aceste volume au o istorie bogată, sînt legate de oameni și întâmplări pe care bibliotecara le evocă cu o vizibilă pasiune.

— Uite, cartea aceea, pe care o ai în mână, „Selecția” de Titus Popovici — povestește bibliotecara — a fost un timp acasă la Bucura Hărmaneanu, înghititoare noastră de la ferma de pășuni, împreună cu o altă carte, un tratat al profesorului Manuș referitor la creșterea pășunilor de curle. Ambele cărți au revut o înfățișare deosebită asupra colectivității noastre. După ce a citit „Selecția”, mi-a istorisit multe despre eroii principali ai romanului. Unele amănunte nici nu erau în carte, dar Bucura le relata într-un fel care-l făcea să impresioneze că a stat de vorbă cu Mitru Mot. Cît despre celelalte, cartea, tratatul de avicultură, nu l-am mai primit nici astăzi în casă! E vina cititorilor? E vina mea? Fapt este că mi-a plăcut răspunsul pe care mi l-a dat odată. Sînt ce mi-a zis: „Uite, dragă, nu te supăra, mai lasă-mi cartea aceea; sînt și tu cum este cu zootehnia noastră — nu e simțindu — trebuie să ne folosim de meren la care să vedem țărăni cîte ceva, că nu sînt niciodată, poate îți vine vreo idee și faci și tu vreo îmbunătățire, cine știe!... Te rog, mai lasă-mi cartea cîva timp”. Firește, nu e just ca un manual tehnic să nu circule o vreme dar, cum ș-ar zice, am căutat regula. Mă gîndeam la semnele pe care le-am zărit odată că le pusesse Bucura în cartea aceea groasă. Mă gîndeam că femeia aceea, înghititoare la ferma de pășuni, a ajuns în zilele noastre să nu se poată lipsi de un tratat de specialitate... Istoria unor cărți înmormîntate de la bibliotecă noastră — a mai adăugat tovarășea Abașiu — ar putea să călătorească și în cazul tău o altă istorie, aceea a vieții unor oameni care astăzi, colectivități fiind, încep să se arunce de slîmă și de problemele ei.

În fața noastră se înfruntau rătăcirile cu volumul și broșura tratând teme variate. Bibliotecara le răsfolia în timp ce stăteam de vorbă cu ea. Mi năsea pe cel ce se călătoreșea o carte sau alta chiar și fără să aibă la îndemîna fișele de cititor. Cărtile cu astăzi astăzi drumuri spre casele oamenilor!

## O machetă puțin obișnuită

Pornind de la o machetă puțin obișnuită — așa începe o zi de muncă a bibliotecarei Elisabeta Abașiu. Este vorba de macheta de amunel — un mod ingenios de a urmări cum și ce se citește în Cristian, în regiunile aici, pe măsură, rezultă din aceste case, cele care drumurile și țările sale, pe scările unor cartonașe viu colorate. Fiecare casă are numărul ei și la fiecare număr locuștele este o familie. Cum este și în realitate. Dacă membrii unei familii citeșc sau nu cărți înmormîntate de la bibliotecă, nu este greu de aflat. Un steaguleț roșu, prins pe acoperișul colorat cu acvarelle, indică situația.

— Dacă te uii la machetă timp de câteva zile — spune bibliotecara — conștii că de des trebuie schimbate steagulețele. Uneori se întâmplă să avem și surprize. Așa a fost cu Elena Nicară. Colectivista noastră nu mai fusese o vreme pe la bibliotecă și, pe machetă, casa ei nu mai avea steag. Când a fost vizitată, am aflat că între timp abotase la „Cartea prin poștă”. În bibliotecă ei se află volume de Solovăscu, Benic, Gorki, Romani Roland.

Macheta ocupă un loc destul de mare. Este așezată pe o masă de proporții speciale aflată în bibliotecă comună. De cîte ori o privește, Elisabeta are închipirea înțelegi săle munci, care pornește din bibliotecă și se ramifică de-a lungul ulișelor de țară din Cristian spre fiecare dintre casele însemnate cu steaguri pe acoperișuri. Peste 1.000 de steaguri ar trebui să existe pe machetă, dacă fiecare cititor l-ar putea găsi cîte un loc. Dar macheta nu cuprinde deocamdată decît casele și familiile care locuiesc în ele. Arhitecta „Cristianului”

## Între bibliotecară și cititor

Ceea ce se numește în limbajul curent „muncă cu cartea” înseamnă pentru bibliotecara din Cristian o muncă intensă cu oamenii din comuna. Ea își vizitează cititorii acasă, organizează lecturi colective cu ajutorul învățătoarelor din sat și al unor colectiviste ale căror case găzduiesc cercuri de cititori. Sînt 24 de cercuri, avînd un plan de lectură ușor de urmărit pe un grafic aflat la intrarea în bibliotecă, care este intitulat „Ce se citește acum”. Se poartă cu programul lecturii (cine citește, din care volume trebuie să de cite ori pe săptămînă) în casele unde sînt organizate asemenea



cercuri și după celelalte de evidentă ale bibliotecii comunale.

— Firește, nu în toate este organizat muncă unii bibliotecari. Nu numai evidența conținează — spune Elisabeta Abașiu. Secretul este să faci pe oameni să se apropie de cărțile pe care le recomanzi, iar cititorii să devină pentru ei o obligație și o necesitate. Ca în orice muncă, e bine să ai „idei”, să știi să găsești soluții prin care să-l atragi cititorii. Asta depinde foarte mult de felul în care știi să te adresezi oamenilor. Aș zice chiar că trebuie să reușești să îi faci înșuși interesat pentru ei prin felul cum vorbești pe scurt acțiunea unei cărți, prin felul în care le stîrnești curiozitatea. Nu pot spune că am reușit să îi prietenesc cu toții la muncă. Dar m-am străduiut să mă apropiez de cititorii mei. Cred că o asemenea apropiere conținează mult. Să vedeți cum a fost cu familia Peter Wagner, unul dintre vechii noștri colectivști. La început citea doar bătrînul. Aducea acasă volume de istorisiri fantastice („Gigantul” de Antonov, „Aterizare forțată pe Venus” de Vorobiov). Era pasionat și de romanele istorice. Chiar înțelega mult înopierarea la bibliotecă. M-am dus la el acasă și am văzut că bătrînul le dădea la citit cu recomandări speciale și fiilor săi. Aveam acum înaintea mea cititorii noi — Manfred, tractoristul, Edgar, muncitor la uzină în oraș, Dîltimar, elev la școala profesională de lângă Uzinele de tractoare din Brașov. Mai întîi m-am interesat de gusturile lor, l-am întrebat cum ce ar vrea să citească. Au răspuns că ce aduce acasă tatăl lor (adică povestirile științifico-fantastice) este ceva foarte pasionant. N-ai vrea și voi să cunoașteți, le ziceam, și romanele despre vremea noastră, în care să fie înfățișate întâmplări adevărate? Țin minte că au luat de la bibliotecă volume din literatura noastră nouă. După un timp ne-am întâlnit din nou și am aflat că le plăcuseră cărțile. Ba chiar mai cereau și altele. Am înțeles de asemenea, secma de faptul că se „adânciseră” citind literatura științifico-fantastică și l-am recomandat broșuri de slîmă popularizată („Cîntecul cunoștințele despre univers”, „Fenomenul cereștii neobișnuite”). Am pornit acasă, dar și cu alți cititori ai mei, de la ceea ce le plăcea lor în mod special (după vîrstă, temperament, preocupări) pentru a-l face să citească și volume care sînt necesare largirii preocupărilor și orizontului lor.

## Bibliotecara pe teren...

În muncă ei, Elisabeta Abașiu organizează ajutorul secretarului organizației de bază din gospodărie, tovarășul Ioan Bucholzer.

— Mai gînd cînd mă pregătesc pentru lecturile la cîmp, tovarășul Bucholzer mă sfătulește ce anume ar fi mai interesant și mai actual în perioada în care se desfășoară lecturile noastre — spune bibliotecara. Bundează, îmi spune ce broșuri pe vremea agriculturii ar fi mai potrivite.

Chiar și Bucholzer a rezolvat o seamă de probleme, în perioada cînd se dădea bătălia stîngerii roșii, cînd broșura pe care l-a dat-o bibliotecara („Insolvența nutrețurilor fuzarele”).

## Adesea, tovarășea Abașiu merge „pe teren”, în mijlocul brigăzilor.

„Mă duc la cîmp cam spre prauza de prinz — ne spune. Uneori îi găsesc pe oameni muncind. Mă așez jos și-i aștept. S-a înfăptuit odată, în vara aceasta, că cineva m-a întrebat dacă e adevărat că de cînd sînt bibliotecară am cam uitat cum se plîvește. S-a făcut liniște și s-au uitat toți la mine și la cel care vorbea. N-avea nici un gînd rău, omu! Volea doar să vadă așa, dacă mai în minte... Și atunci le-am arătat că n-am uitat. Sînt și azi să muncesc la cîmp. (Este adevărat că a fost destul de greu, nu mai eram obișnuită, dar nu m-am lăsat mai prejos de ceilalți). Mi-am verificat cu prietenii acești o părere mai veche, și anume că omul care vine în fața altora și le recomandă o carte trebuie să se bucure de un anumit prestigiu. Recomandările mele în privința cărților aveau o mai mare putere de convingere dacă le dovedeam că nu am uitat să fiu și eu, ca fiecare dintre ei, muncitoare colectivistă, pe lângă roștile mele de bibliotecară. Și chiar așa s-a și înfăptuit. Ne-am așezat cu toții la umbră, după ce am terminat, m-am dat și eu din gustare lor, eu le-am oferit dintr-o masă și, după mesă, am început să citeșc. Cîteva pagini din „Momentele” lui Caragiale. Am avut succes. Toți cei din brigadă cereau să-mi arate în sîr volumele lui Caragiale. Biblioteca din Cristian a cîștigat noi cititori!”

— Altelei — povestește Elisabeta — ti se mai întîmplă să mergi așa, gînditoare, după ce ti-ai terminat muncă, și să te înfăptuești cu un om. La început nu-l recunoștiseam, căci... așa cum s-a înfăptuit cu zădărnici noștri, Ieremia Neculicoidu. Îl înfăptisem într-o seară cînd veneam de la lucru. Nu mai eram, cum se spune, în exercițiul funcției, dar mi-a venit un gînd: la să văd de ce, care nu-mi trece pragul bibliotecii omul asta despre care se spune că este otfi de harnic în muncă lui. Mai era și ambiția mea de a-l face cititor permanent pe Neculicoidu, pe care-l auzisem că se plîngea odată cît de lungi sînt serile toamna. Uite, l-am zis, apar cărți noi, dumneata care te ocupi cu construcțiile la colectivitate, nu știi de ele... Totul a pornit de la această discuție care l-a stîrnit curiozitatea. A cerut a doua zi broșura „Construcțiile zootehnice”. Și, întocmai ca și Bucura Hărmaneanu, care a înțeles că în opozierea tratatului lui Manuș, broșura a rămas multă vreme la Neculicoidu acasă. De atunci cu trecul mă bine de șase ani. Și vă rog să mă credeți că astăzi Ieremia, zădărnici noștri, nu pierde nici o broșură despre construcțiile la țară.

— Unspresceacă din viața unei bibliotecare de țară — unul din mîile de activități culturale care, cu modestie și abnegație, desfășoară o muncă de mare însemnătate obștească. Într-unul dintre celele pe care mi le-a arătat Elisabeta Abașiu, am găsit o însemnare. „Sărutul pe 1952: 15.000 de cărți citite; 1.500 cititori permanenți la bibliotecă pînă la sfîrșitul anului”. Pînă în toamnă aceasta, la Cristian se numără 12.000 volume citite și peste 100 de cititori. Dintre cele 365 de familii care alcătuiesc gospodăria colectivă „Drum nou” se înscriu mereu mai mulți cititori decît prevede „planul”.

MIRON DRAGU



Lumină de toamnă. (Foto: M. Alexandru)

## MARIA BANUȘ

# DIAMANTUL PARÎNGULUI

(Fragment)

Noaptea, la casa de oaspeți a combinatului, stau întinsă în pat, cu ochii deschiși, de ceasuri întregi.

Insomnia mea e ușoară, senină. Parcă fca pluta, întinsă pe apa străvezie a nopții.

Luna e mare deasupra Parîngului. Niciieri, pentru mine, cerul nu-l așa de înalt și curat, niciieri n-u-s ațîția lucreri strălucitori, niciieri pădurea de fag, cu pînăntul ei umed sub frunzele moarte, cu mirose așa de jilav îmbătător ca-n orașul minier dintre brațele Jiului, unde mă-nore după ani și ani, aproape bătrînă, unde hainele grele-ale virstei mi-alunecă jos de pe umeri, și-ți iar ca o flacără mică de-alcool, gvelt albăstruie, pîlpitoare în aerul nopții.

De liniște!

Aud răsufările lor, ale celor ce dorm, și-ale celor ce lucrează acum în schimbul de noapte.

Ele țes în aerul proaspăt, o pînă ușoară, fluidă, ce mă-nfășoară ca un peplum împărătesc.

Doarme studentul cel firav, cu temple străvezii de ivor, care visează să scrie epopea minerilor; doarme, respiră Iuli, bătrîna prietenă, cu pomeții ei ca merele crețe, uscate, Luna e mare și albă deasupra Parîngului...

enclaf în perna de stambă vîrgată; doarme directorul minelor, fostul minier, și-l hîrle-n somn plămîni de ce due o veche luptă cu silicoza; doarme între mîmoze — dalli, profesorul de matematici, — grădinar și-atenț cetitor al înfăptelilor Aștel; doarme nepotul lui Iuli, elevul minier, la căpîții cu cartea de aventuri și visează oceanul, piroge; doarme comunistul ce-a dus fot grele acelor decenii de-nelice și tragice lupte; dorm adolescenții, cu suave nănel de săruturi contrapunctate de logaritmi; dorm pensionarii, bruse săgeții de junghieri reumatice; dorm miera și cînteze, dorm șobolanii, dorm cerbil, mistreții; doarme îmbrățișată perechea de tineri înșurașel, pe stîndul cu miros proaspăt de băuți și de lac; doarme funicularul visînd păsări de zgură; numai schimbul de noapte nu doarme, flăcările verzi de sudură, motoarele, pompele; pe omoplați creșe sudoarea, oure pe caraje cărbunului în vagonete, laptele-n cana de tablă-a minerului, șiroie de apă pe mizga pereților, în subteran.

## Sedința Consiliului cinematografiei

Ieri a avut loc o ședință de lucru a Consiliului cinematografiei din Comitetul de Stat pentru cultură și artă. Au participat regizori de film, scriitori, operatori, compozitori, actori, tehnicieni membri ai Consiliului, precum și reprezentanți ai Uniunii Scriitorilor, ziarști. Ședința a fost deschisă de tov. Mihnea Gheorghiu, președintele Consiliului cinematografiei. Artistul emerit Liviu Ciulea a dat citire Raportului secției artistice a Consiliului cinematografiei pe marginea producției de filme artistice de lung metraj din anul 1961 și prima parte a anului 1962, iar tov. Paul Cornea, directorul Studioului „București”, a prezentat o informare cu privire la planul filmelor de lung metraj pe anul 1963. A urmat o dezbaterie vie, analitică, pe probleme concrete ale producției cinematografice, în cadrul căreia au fost făcute propuneri interesante în legătură cu problemele scenariului, colaborarea dintre scenariști și regizori, activitatea studioului. În atenția creatorilor care au luat cuvîntul au stat problemele de conținut ale producției cinematografice, sporierea responsabilității personale și colective a creatorilor, creșterea nivelului artistic și ideologic al filmelor, abordarea îndrăznească, cu înaltă măiestrie, a temelor mari și a conflictelor specifice epocii noastre — condiții de care depinde dezvoltarea cinematografiei românești. Caracterul de lucru al ședinței s-a oglindit în spiritul critic constructiv al dezbaterii, în exigența și adresa precisă a celor mai multe dintre intervenții. În încheierea ședinței a luat cuvîntul tov. Virgil Florea, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru cultură și artă. Consiliul a adoptat o serie de măsuri privind intrarea în producție și în rețeaua cinematografică a filmelor artistice.

## Bicentenarul poetului și filozofului coreean Ciang Da San

În cadrul marilor aniversări culturale recomandate de Consiliul Mondial al Păcii, vineri după-amiază a avut loc la Casa Universitarilor din București o manifestare consacrată aniversării a 200 de ani de la nașterea marelui poet și filozof coreean Ciang Da San. Au participat reprezentanți ai Comitetului național pentru apărarea păcii din R. P. Romîni, ai Uniunii scriitorilor, muncitorii, studenții.

Au fost de față reprezentanți ai ambasadei R.P.D. Coreene la București.

Despre personalitatea și opera lui Ciang Da San a vorbit scriitorul Mihail Davidoglu, laureat al Premiului de Stat.

(Agerpres)

## Ultimul spectacol al Teatrului muzical din Praga

Teatrul muzical din Praga a prezentat vineri seara în sala de festivități a Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor cel de-al doilea spectacol în Capitală, ultimul din cadrul turneului pe care-l întreprinde în țara noastră.

Compozitor de muzică lui Mozart și a compozitorilor din vremea sa, cel prezent în sală au făcut timp de peste două ore o călătorie prin Praga secolului al XVIII-lea. Ei au ascultat în interpretarea unor renumiți cîntăreți, printre care Renata Tebaldi, Maria Tauberova, György Melis, selecțiuni din operele vremii imprimate pe discuri, în timp ce pe ecran se perindau imagini ale monumentelor de artă, aspecte din capitala țării prietene.

(Agerpres)

## „Mutter Courage” în studioul Televiziunii

„Poate o să pot ține și singură la cărui”. Nu mai e mare lucru în ea. Trebuie să mă pun la cale un negot” — și cantierina Anna Flerling se înhamă la cărui cu coviltirul spart, la cărui mizeră ce pare a fi doar umbra „prăvăliei pe roate” care aparăse la început. Și strigînd după soldații care trec undeva prin apropiere: „Hai, că merg și eu cu voi”, ca și cum ar vrea să ilustreze versurile cu care „poeta” lui războiul de țărăni da am”. „Dar tot ce se ținește prin noroi — se scaldă și iar pleacă la război!” începe să tragă, în genunchi, la cărui. A-poi, print-un efort deosebit, se ridică și cu pași șovăielnici, dar cu o încăpăținare de nedescris, dispare pe drumurile ostilor ce-au pîrjolit Europa secolului al XVII-lea.

Secvența aceasta, de-o plasticitate remarcabilă, interpretată la o tensiune foarte ridicată și totuși extrem de lucid, de către Marga Anghelescu, încheia spectacolul prezentat pe micul ecran. Acesta sînt linire cu Brecht prin intermediul „Mătușei Courage”, chiar dacă n-a cîntat conștient nivelul ultimel scene, poezia îi considerată drept una dintre cele mai bune realizări în studioul propriu al Televiziunii.

Interpreta principală, Marga Anghelescu, cu dovedit profunzime în gîndire, dezvoltînd clar contradicțiile personajului. Firește, redarea complexității pe care o prezintă majoritatea erorilor impunea regizorul și actorii rigurozitate în contrapunctul caracterelor și a mijloacelor de expresie, o precizie aproape matematică.

Spectacolul de la televiziune înțere pe deplin linie o serie de încheie această „cronica din războiul de țărăni da am”. „Dar tot ce se ținește prin noroi — se scaldă și iar pleacă la război!” începe să tragă, în genunchi, la cărui. A-poi, print-un efort deosebit, se ridică și cu pași șovăielnici, dar cu o încăpăținare de nedescris, dispare pe drumurile ostilor ce-au pîrjolit Europa secolului al XVII-lea.

Secvența aceasta, de-o plasticitate remarcabilă, interpretată la o tensiune foarte ridicată și totuși extrem de lucid, de către Marga Anghelescu, încheia spectacolul prezentat pe micul ecran. Acesta sînt linire cu Brecht prin intermediul „Mătușei Courage”, chiar dacă n-a cîntat conștient nivelul ultimel scene, poezia îi considerată drept una dintre cele mai bune realizări în studioul propriu al Televiziunii.

Cu privire la „Mutter Courage” s-a scris foarte, foarte mult și nu intenționez o analiză a capodoperei marelui scriitor comunist german, despre care se știe că este un rechizitoriu împotriva războiului, un rechizitoriu prezentat într-o formă înedită. Anna Flerling, cantierina și fostă vivandieră, este o ființă ce trăiește din război. Deși pierde totul din cauza războiului, ea nu poate trăi fără războiul care a prins-o în angrenajul său și n-o mai lasă să scape, contra cărui ea ridică din cînd în cînd, dar din ce în ce mai puțin vehement, deoarece nu-l înțelege substanța — și în condițiile ei sociale-istorice nici nu putea să înțeleagă — așa cum „un cobai nu poate înțelege biologia”.

Pentru regizorul ce montează o asemenea dramă există fie pericolul de a face din eroină doar o victimă, și deci implicit un personaj emblematic simpatice, și de a transforma piesa într-o dramă personală, într-o dramă pur psihologică, fie de a reduce totul la condamnarea acestei „mame denaturate”, abătînd astfel atenția spectatorului de la adevăratele cauze ale dramei, de la condamnarea războiului — războiului-cotropire, războiului-afacere.

Regizorul Petre Sava Băleanu și



O scenă din spectacolul televiziunii cu „Mutter Courage” de B. Brecht. În fotografie: Marga Anghelescu, Mireca Anghelescu, Matei Alexandru, Lucia Mara. (Foto: V. Emil)

## CARNET CULTURAL

### In colecția „Biblioteca școlară”

In colecția „Biblioteca școlară” a Editurii Învățămîntului vor apărea pînă la sfîrșitul anului următoarele lucrări: „Studii literare” de C. Ibrăileanu, „Profesie de creație” de M. Kogălniceanu, „A cincea roată la cărui” de E. Galan, „Mărul de lângă drum” de Mihai Beniuc, „La Vulturii” de Gala Galaction.

### Noi lucrări muzicale

Editura muzicală a scos recent de sub șipar „Memoriile” compozitorului H. Berlioz.

„Amintirile unui artist de operă” de George Nicolaescu-Basu a apărut în aceeași editură.

### In colecția „Figuri de marl în terpreți”

In colecția „Figuri de marl în terpreți” a apărut lucrarea „Sviatoslav Richter” de V. Delson, traducere din limba rusă.

Dintre lucrările apărute în limba maghiară în colecția „Viața în imagini” amintim „George Enescu” de Andrei Tudor și „Diana Lipăți” de Dragoș Tănăsescu.

### Artiștii amatori în mijlocul minerilor

Peste 120 de artiști amatori de la Casa raională de cultură din Caransebeș s-au deplasat recent în Valea Jiului. Corul a interpretat: cînteca de masă, prelucrări de folclor, iar taraful — doine și jocuri băntăne. (De la N. Pîrvu, corespondent voluntar).



De-a lungul mileniilor, oamenii au nutrit visul ca munca lor să fie creatoare, plină de bucurii. Dar pentru ca acest vis să se transforme din utopie în realitate era necesară o condiție: crearea unei civilizații avansate, în care toate activitățile să se desfășoare în mijlocul oamenilor muncii înșiși.

# AUTOMATIZAREA ȘI UȘURAREA MUNCII OMULUI

În Uniunea Sovietică și în celelalte țări socialiste au fost create toate condițiile pentru împlinirea acestui vis. În dezvoltarea economiei sovietice, problema ușurării muncii a avut întotdeauna și continuă să aibă o însemnătate primordială.

Introducerea tehnicii moderne, mecanizarea și automatizarea, creșterea nivelului de trai al poporului — iată cele principale probleme de rezolvare a acestui vis. Fiecare din aceste activități are la bază pentru creșterea productivității muncii. Nu este întâmplător că în anul industrializării, începând din 1930, productivitatea muncii a sporit în U.R.S.S. de peste 9 ori. În domeniul energiei, în marile centrale electrice ea a crescut și mai mult: de circa 20 de ori. În timpul anilor 1945-1950, în centralele termoelectrice din U.R.S.S., la fiecare 1000 kW de putere instalată reveneau 15-20 de oameni, în prezent acest coeficient al personalului de deservire este de numai 0,8-0,9.

Multe exemple noi se observă și în celelalte ramuri ale economiei. În republicile țărănești, țărăniști și zăvoiașeni, de pildă, prin introducerea pe scară largă a mijloacelor telemecanice cu fost automatizate integral numeroase șchele petrolere. Conducerea extracției de petrol se face de la puncte centrale de dispeceri, situate la o distanță de zeci de kilometri de sonda.

Mari succese au fost obținute și în întreprinderile metalurgice ale țării. În ce privește nivelul lor de automatizare, numeroase furnale și cuploare Martin din U.R.S.S. se situează în prezent pe primul loc din lume. Aici nu numai că sînt complet automatizate toate procesele tehnologice și operațiile de lucru, dar și început introducerea unor mașini electronice de calcul și de comandă care — fără ajutorul omului — conduc procesul tehnologic și permit să se obțină cel mai înalt nivel.

Rolul hotărîtor în dezvoltarea automatizării revine constructorilor de mașini. Ei creează utilajele care permit să se perfecționeze tehnica toată proceselor tehnologice. Uniunea Sovietică produce aparate de reglaj, instalații electronice de comandă și alte mijloace de automatizare de înaltă precizie. Au fost create mii de linii automate și semiautomate. Tehnologia cea mai modernă se îmbină pe scară largă cu automatizarea. Înlocuind procesarea produselor prin metoda aschierii cu noul procedeu al deformării plastice, constructorii de mașini eproșe productivitatea multor procese de 8-10 ori și chiar de 15 ori.

Nu de mult, la Uzina de rulmenți din Moscova a intrat în funcțiune o secție integral mecanizată de rulmenți pentru anul carbanic. Această secție produce anual milioane de piese. În Ural va intra în curînd în funcțiune un laminor de țevi de înaltă productivitate. La acest laminor, toate operațiile tehnologice de control vor fi complet automatizate. Pentru prima oară în lume a fost proiectat și este pe cale de a fi aplicat un sistem de clasificare automată a țevelor după următoarele criterii: calitatea oțelului, dimensiunile geometrice și existența unor defecte. La această vastă lucrare experimentală au fost așezate câteva institute de cercetări științifice și organizații de proiectare.

În prima etapă, automatizarea a fost introdusă, în primul rînd, în întreprinderile chimice și metalurgice, la lucrări miniere în subteran, într-un cuvînt acolo unde munca o-mului este cea mai grea și mai dăunătoare sănătății. Pe atunci, factorul eficienței economice a avut adeseori rol hotărîtor și abia după terminarea acestor lucrări s-a acordat o deosebită atenție problemei economice.

În prezent, în această privință s-a făcut mult. Dar mai sînt necesare eforturi pentru a obține prin mecanizare și automatizare un nivel mai înalt în toate ramurile economiei naționale.

Astăzi, știința și tehnica sovietică

de MIHAIL RAKOVSKI  
vicepreședinte al Comitetului de stat  
pentru automatizare și construcții  
de mașini de pe lângă Consiliul  
de Miniștri al U.R.S.S.

caută să îmbine pretutindeni automatizarea cu tehnologia cea mai avansată și acest lucru este firesc. Întrucît ambele probleme sînt legate între ele, îmbinarea lor dă rezultatul deosebit de important. Acest lucru se vede clar, de pildă, în energia atomică, în activitatea marilor centrale hidroelectrice, a unor întreprinderi ale industriei chimice, a multor stațiuni de pompare, a marilor centrale termice și frigorifice etc. În aceste unități

## Articol scris pentru „Scintea”

Lucrează foarte puțin muncitorii care în fond nu îndeplinesc decât funcții de control periodic și de reparații profilactice.

Ceea ce a dat automatizarea în îmbinare cu tehnologia modernă se poate vedea și din exemplele marilor rafinării de petrol. În schimbările de noaptea în aceste întreprinderi lucrează în total cîte 25-30 de persoane. Conducerea tuturor proceselor și controlul asupra lor se face cu mijloace electronice și pneumatice. Asemenea întreprinderi corespund încă de pe acum exigențelor ce se pun întreprinderilor din societatea comunistă.

Minunatele realizări ale tehnicii sovietice sînt folosite pe larg nu numai în producție, ci și în introducerea pe scară largă a mijloacelor de transport. Într-un viitor foarte apropiat se vor construi marile fabrici — spațiale și curățitoare chimice — în care vor fi automatizate la maximum toate procesele principale, cu cele auxiliare. În fabricile noastre automate de pîne, productivitatea muncii este încă de mult mai înaltă decît în cele din S.U.A.

Și încă o problemă destul de importantă. În trecut, în U.R.S.S. au

tomatizarea s-a introdus mai cu seamă în întreprinderi cu un proces tehnologic nefast. În prezent însă, această problemă se rezolvă și în condițiile unor procese periodice. Aceasta înseamnă că înaltă tehnica modernă pătrunde și în agricultură.

Parcele cu întreprinderile automate staționare, în Uniunea Sovietică există, de pildă, fabrici plătitoare de prelucrare a peștelui. Aceste nave mari au peste 10 linii automate în care sînt instalate peste 350 de diferite transportoare, conveiere și aparate. Sînt mecanizate principalele procese de tăiere și de prelucrare a peștelui, de preparare a conservelor.

Vaste lucrări s-au efectuat în industria țesăturilor și textile. Automatizarea complexă a fișurilor eproșe productivitatea muncii de 2,5 ori, iar înlocuirea unor țesături cu tricotate a permis sporirea ei de 2,8 ori în comparație cu cea mai bună din țară a țesăturilor automate. Dar aici aceasta nu constituie o limită. În prezent se dezvoltă noi ramuri producătoare de materiale neșesute. În aceste ramuri, productivitatea muncii va fi de 8-10 ori mai înaltă decît în cele mai moderne fabrici textile.

Institute de cercetări științifice și organizații de proiectare din U.R.S.S. lucrează în prezent la crearea unor mașini electronice de comandă. Aceste mașini sînt capabile să conducă nu numai diferite operații tehnologice, ci chiar întregul complex de procese dintr-o uzină sau dintr-un combinat.

Lucrările cele mai interesante în acest domeniu aparțin Institutului central de automatizare complexă al Comitetului de stat pentru automatizare și construcții de mașini de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. În cadrul institutului a fost creată o mașină electronică de calcul pentru comanda grupului de cazane ale turbinelor unei mari centrale termoelectrice moderne. Aceasta mașină reglează automat numeroși parametri și menține indicii stabili, cei mai economici, al funcționării centralei, solicitării ei puțin și cele mai diferite. Colectivul insti-

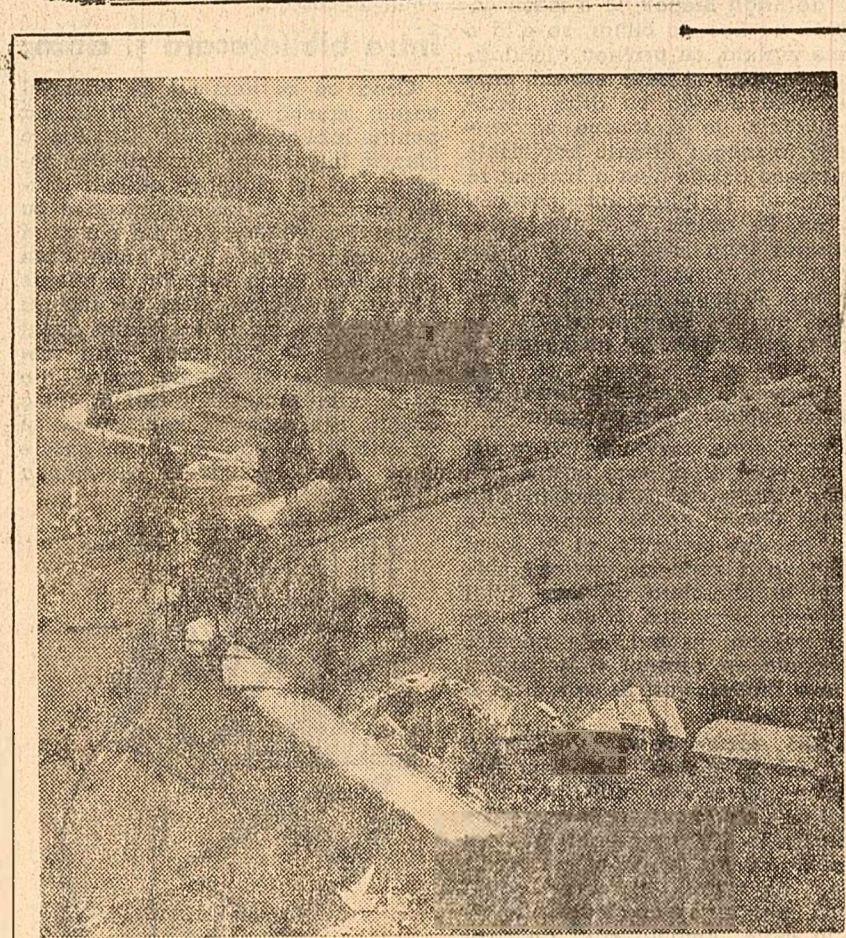
tutului lucrează cu succes și la crearea unor mașini electronice de calcul pentru comenzi destinate întreprinderilor industriei chimice.

As vrea să spun câteva cuvinte și despre ușurarea muncii oamenilor care efectuează calcule la legătură cu planificarea și conducerea producției, lucrării de proiectare și de cercetări științifice. În Uniunea Sovietică se prelucurează anual miliarde de documente, se efectuează sute de miliarde de operații de calcul. Dezvoltarea continuă a economiei naționale implică nu numai lărgirea lucrărilor de calcul, ci necesită și ridicarea considerabilă a exactității lor, reducerea timpului de efectuare a calculelor. Rezolvarea acestor probleme va contribui la sporirea potențialului economic al multor ramuri ale economiei naționale. De aceea, folosirea tehnicii de calcul în calcule economice constituie pentru noi o problemă de cea mai mare importanță.

În prezent, în Uniunea Sovietică cu fost create și se fabrică mașini electronice de calcul de mare productivitate, folosite în centrale de calcul ale republicilor, în consiliile economice naționale și în marile întreprinderi. Se poate afirma cu deplină încredere că, ușurînd cele mai variate calcule, această tehnică va da un efect deosebit de mare ca și mașinile pentru conducerea anumitor procese tehnologice.

Lucrările efectuate în U.R.S.S. în domeniul automatizării și mecanizării au schimbat radical condițiile de muncă ale omului. În prezent se pot revizui cu curaj noțiunile despre o serie de profesii: hamal, fochist, mașinist. Aceste cuvinte dispar treptat din lexicomul nostru întrucît oamenii care în prezent stau la tabloul de comandă al unei mari hale de cazane dintr-o centrală termoelectrice sau al unei locomotive electrice moderne îndeplinesc cu totul alte operații decît cele ale unuia din ei. În prezent se pot revizui și noțiunile despre studiul superior care nu mai constituie o excepție, ci un lucru obișnuit în viața cotidiană sovietică. Se știe nu numai deosebit de bine munca fizică și cea intelectuală, ci se creează și industria viitoare socialistă.

# Cu ochii turistului



Vedere pitorească de la Gîtuva, în apropiere de Podul Dimboviței. (Foto I. Așerpreș)

## Pe cursul Dimboviței

Puțin din cei ce cunosc Dimbovița și-o pot închipui altfel decît un riu calm, de ses, cu apele tulburi, disciplinate între malurile înalte, tăiate geometric de mina omului.

La poalele munților Iezer-Păpușa — avansposturi ale Făgărașilor — și Piatra Craivului, de pe coastele cărora își adună primele ape, Dimbovița arată totuși altfel. Aici ea este un riu zglobiu de munte cu ape cristaline și rețezi care au minat cu hărnicie plutele pînă de curînd, cînd pe malurile ei — tăiate în piatră — au pătruns noile drumuri forestiere. În această zonă a tinerții Dimboviței există un loc deosebit de frumos. Este vorba de zona satului Podul Dimboviței, sat ce și-a luat numele de la podul de piatră peste care trece drumul în trecătorii Branului, unul din cele mai vechi drumuri ale țării (Cimpulung-Brașov). Turistii care poposesc aici pentru mai mult timp și cercetează împrejurimile descoperă peisaje minunate. Ei pătrund, mergînd în

susul apei de-a lungul unui nou drum forestier, în Chelle Dimboviței, unde pot vizita mica peșteră a Urșilor, descoperită cu cîțiva ani în urmă de un tăietor de lemne; ei pot cerceta peștera Dimbovițoara, la care se află prin Chelle Dimbovițoarea, mai puțin înalte ca ale Dimboviței, dar lungi de peste doi kilometri. Cea mai plăcută surpriză le-o oferă însă chelle Ghimbavului, cum sînt numite chelle mari ale Dimboviței, aflate în josul apei, între Podul Dimboviței și Rucărul, vestit prin portul frumos al locuitorilor și arhitectura caselor de lemn.

Prin aceste chelle sălbatice de-a-bia cu loc să se strecoare mișcările rîului. Omul a găsit totuși mijloace să înfrunte natura și, pe pînă agățate pe pereții verticali, și-a croit un drum pe cit de înțrăcitărilor Branului, unul din cele mai vechi drumuri ale țării (Cimpulung-Brașov). Turistii care poposesc aici pentru mai mult timp și cercetează împrejurimile descoperă peisaje minunate. Ei pătrund, mergînd în

## Statul medicului Igienă îmbrăcămîntei în sezonul rece

Toamna este un anotimp care se caracterizează prin variații mari și rapide de temperatură, umiditate, curenți de aer. În această perioadă apar o serie de afecțiuni specifice timpului rece, cum ar fi: inflacii ale căilor respiratorii (guta, rino-faringite, bronșite), stări acute sau subacute ale diverselor forme de reumatism etc. Toate acestea se datoresc pe de-o parte afi schimbărilor bruște ale factorilor de climă amînții, la care organismul nu a avut timpul necesar să se adapteze, cît și faptului că, în general, nu se respectă unele reguli elementare de igienă a îmbrăcămîntei și încălzimintei.

O îmbrăcămîntă corespunzătoare pentru exterior presupune pentru bărbați utilizarea hainelor de stofă, basca sau pălărie, încălziminte de piele cu țelap de bovine sau de cauciu. Pentru femei, devin obligatorii fustele sau rochiile de stofă, ciorapii și pantofii închiși, cu tocuri de înălțime moderată, jersul sau o vestă de lînă. Trebuie subliniat că în sezonul rece, factorul de climă cel mai dăunător organismului nu este afi frigul, ci umezeala din aer sau de pe sol. Impotriva efectelor dăunătoare ale acestuia trebuie luate cu precădere măsuri print-o îmbrăcămîntă și încălziminte corespunzătoare. Este indicat să se ferim de o îmbrăcămîntă prea groasă. Aceasta duce la încălzirea excesivă a corpului, la transpirația și de aici la apariția „răcelii” sau a altor afecțiuni. Obiceiul contrar, observat mai ales la tineri, de a se utiliza o îmbrăcămîntă prea subțire, justificîndu-se prin această dorință de „clire” a organismului, este, de asemenea, dăunător.

În interior, în cameră, se impune desigur o îmbrăcămîntă subțire și lejasă. Temperatura în cameră nu trebuie să depășească însă 22-23 de grade C.

O atenție deosebită trebuie acordată copiilor de vîrstă școlară, căci ei plătesc cel mai des tributul acestui sezon prin numeroase imbolnăviri, de multe ori ușoare, dar care uneori se complică. La copii se impune o îmbrăcămîntă lejasă, corespunzătoare afi pentru școală, cît și pentru activitate sportivă sau joc. Fieștie, trebuie să predominie țesătura de lînă. Pentru copii de vîrstă preșcolară și chiar mai mici, pericolul unei îngrijiri „prea alente” în sezonul rece, din partea mamei, se manifestă print-o îmbrăcămîntă excesivă, temperatură prea ridicată în cameră, evitarea plimbărilor în aer liber. Plimbările nu trebuie întrerupte decît în caz de intemperii ori vînt foarte puternic.

În inventarul nostru vestimentar, a intrat într-o largă măsură îmbrăcămîntă din material plastic, haine de ploaie, bluze de vînt etc. Îmbrăcămîntă confecționată din aceste materiale nu trebuie purtată în permanență, ci numai în caz de precipitații sau vînt puternic.

Odată cu venirea iunilor de iarnă și răcirii excesivă a timpului, în afara regulilor expuse care rămîn valabile, se adaugă la îmbrăcămîntă palton din postav, blănă sau piele, ghețele sau galoșii și șosonii, ciorapii groși etc.

Respectarea acestor cîteva reguli de igienă a îmbrăcămîntei în sezonul rece va contribui în bună măsură la menținerea unei permanente stări de sănătate.

Dr. GH. BRINDUS  
Direcția generală sanitară  
antiepideemică din Ministerul  
Sănătății și Prevederilor Sociale

## Între două punți

(Urmare din pag. I-a)

Primăvara, docherii țeseau pe fîrmașul subțiret închis de vînturi reci. Nu erau așteptați ei să răsară. Așteptau, pe urma slouitorilor topipe, primul șleap pe Dunăre. Copiii cîntau: Floricele pe cîmpii, dar tot la șepuri visau și ei. Copiii cîntau: Vine, vine primăvara... Primăvara lor era cu șlepurile.

Primăvara cu cargouri. Primăvara cu o bucată de pîine înainte de culcare. Așa era visat, și în casa lui Aneste, anotimpul florilor. Primul ghiocel însemna prima punte între bord și chei. Puntea aceea sovietică, nesigură, și ea și viața.

În fața noastră, pe puntea parădă fără început și sfîrșit a benzii transportoare, nistup urcă singur pe chei și se face moacă. Fără oase, fără ciolan. De bunul mers al acestor docheri răspunde comunistul Chirică Aneste, omul cu 36 de ani de amintiri din port. Pînă pe la începutul toamnei, cînd triumfuri călătoreau cu lopăta dinspre Delta, pe deasupra Galaților, către fîrle fără ieri, mai mult de 300 000 de tone de material de construcție au călătorit pe punțile de cauciu. Mereu la vreme. Nistup, pietrișul, piatra au ajuns la vreme pe șantier. Au și devenit blocuri în Țigina, fundații la Combinatul siderurgic de pe platoul Smîrdanului. Naș fi bănuit, dar iată-l pe Aneste prezent la orice noaptea temelie gălățeană, construcție! Gîndindu-mă la această meserie „prin alianță”, îi întreb zîmbind:

— N-aveți cumva și carnet de calificare?

În auzul lui Aneste întrebarea răsună într-un fir de păr. Din cea mai forțată desigur a portofelului cu acte, scoate la iveală al acestor ușișaje: să legi vorba cu mecanicii din echipa lui. Între două șlepurile nu se stă. Se îngrijesc benzile, motoarele. Cînd se discută în organizația de partid, oamenii știu că locuitorul de secretar, Chirică Aneste, va veni totdeauna cu cele mai prețioase propuneri pentru mai buna folosire și păstrare a utilajelor.

Cei 36 de ani de amintiri... În lumina lor, odinioară atât de întunecată, pînd și unele noțiuni tehnice tradiționale capătă o altă dimensiune. Omenească. Cînd cineva spune: macaraua sau tractorul acela era atîta cît putere, dați-l voie lui

neau unii că noi ce să mai căutăm la școală. „Sîntem în erate, măi Chirică, vie alții, tineret!” Cursurile erau planificate să fiină țire luni. Da! mi-amintesc ca acum — nu aputacem nici două săptămîni la partea teoretică — cînd a dat buza inginerului unde fineam noi prețitirea și a anunțat sosirea la dană a unor „Diesele”. Noi le așteptam mai tîrziu. Ce era de făcut acum? Cine să le minuiască? Să ne fi așteptat macaralele alea pe noi pînă terminarea lunile de școală? Cîți termi-ncolo în pregătire, fuga la docuri. Ne-a explicat inginerul cit ne-a explicat, vreun ceas ne-a tot sicut cu modul de manipulare și articulare. Am prins curaj. Descarcă-le din vapor și dă-i drumul! Ne-am sicut pe ele și am mers parăd de cînd lumea. Cînd ne-au vîzuit chereșteții din bazinul nou, bucuria lor. Care mai de care te trîgea la echipa lui. Și după asta am surmat moai departe cursurile, în paralel, și m-am calificat ce serie aici pe carnet. Ne-a mai respirat și nouă spinarea după atîția ani.

A respirat spinarea... Ascultîndu-l, am înțeles dintr-odată de ce în-auz lui Aneste „carnet de calificare” răsună într-un fir cu totul aparte. Întregul sens al vieții sale se concentrează în această trecere a fostului docher de la puntea aceea sovietică la puntea de cauciu a mecanizatelor. Auzisem nu odată pînă atunci despre dragostea lui față de utilaje. Îl vîzusem, pe cînd ne plimbam amîndoi prin docuri, făcînd cu degetul semn de muștrare unui macaragiu tînr ce se cam dovedea neadent la o manipulare. Benzilor transportoare cărora le poartă de grijă, Aneste le-a prînguit mult viața. E de-ajuns să rîșfioșezi „jurnalul de bord” al acestor ușișaje: să legi vorba cu mecanicii din echipa lui. Între două șlepurile nu se stă. Se îngrijesc benzile, motoarele. Cînd se discută în organizația de partid, oamenii știu că locuitorul de secretar, Chirică Aneste, va veni totdeauna cu cele mai prețioase propuneri pentru mai buna folosire și păstrare a utilajelor.

Cei 36 de ani de amintiri... În lumina lor, odinioară atât de întunecată, pînd și unele noțiuni tehnice tradiționale capătă o altă dimensiune. Omenească. Cînd cineva spune: macaraua sau tractorul acela era atîta cît putere, dați-l voie lui

Aneste să gîndească în felul său: atîtea spîndiri despoșitate. O bandă transportoare însemnă atîția oameni care nu mai balansează, încordează, se „îală”. După bună ziua, a-putacem sînt primele lucruri pe care le-au-de orice nou venit în subsecția lui Aneste.

— Dar știți ce înseamnă Aneste? m-a întrebant un prieten, citînd cu vîntul peste umărul meu, pe foaia de hîrtie.

— Cum, adică, ce înseamnă?... — În grecește înseamnă „a învia”.

Nu cred că de multe ori poți înflîni în viața o mai omenească, tulburătoare potrivire de sens.

Azi, pe stadionul Republicii și în sala Floresca

Asăzi, pe stadionul Republicii, amatori de fotbal bucureșteni vor avea prilejul să asiste la un interesant cupla fotbalistic. De la ora 15 Rapid va juca cu Vitorul într-un meci cîntînd pentru campionatul țării. A. iar în continuare se va disputa partida internațională Progresul — Seged (R. P. Ungară).

În sala Floresca vor avea loc intracerile din cadrul ultimei etape a campionatului republican de lupte clasice și libere pe echipe. Cu toate că ne aflăm în faza ultimei etape, echipa campionă pe anul 1962 încă nu este cunoscută; sasee ogele au 3 echipe: Steaua, Dinamo și Steagul Roșu-Brașov. Totodată spectatori vor avea prilejul să urmărească pe cei mai buni luptători din țară. Printre aceștia se numără medaliștii olimpici și mondiali Dumitru Pirvulescu, Nicolae, Valeriu Bularea, Gheorghe Popovici. Intrucerile care se dispută azi și mîine vor începe la orele 10.

# SALON

Azi, pe stadionul Republicii și în sala Floresca

Continuîndu-și turneul în R. S. Cehoslovacă, selecționata romînă de hochei pe gheață a evoluat joi seara la Perdube în compania unei puternice reprezentative regionale. Hocheiștii cehoslovaci au cîștigat cu scorul de 6-5.

În semifinalele competiției masculine pe echipe din cadrul campionatelor internaționale de tenis de masă ale Iugoslaviei care au loc la Skoplje, echipa R. P. Ungare a învins cu 3-1 echipa R.P.

Finalele „Cupel 7 Noiembrie” la box seniori și juniori se vor desfășura în sala Castel ralonale de cultură Tudor Vladimirescu. Duminică 11 noiembrie, de la ora 9 dim. finalele la juniori, iar luni, 12 noiembrie, ora 19, finalele la seniori.

## Sosirea rugbiștilor francezi

Vineri după-amiază a sosit în Capitală echipa selecționată de rugbi a Franței care va înflinți duminică echipa R.P. Romîne. Echipa franceză cupînde 19 jucători printre care cunoscuții internaționali frații Guy și André Boniface, Domenech, Lacroix și Crauste. Conducătorul delegației este Jean Delbert, președintele Federației internaționale de rugbi și președintele federației franceze.

## Note

### De la microfon la tribune

Duminică, înaintea începerii meciurilor, pe stadionul din Iași se aude vocea creînului. După ce anunță lormălele celor două echipe își încheie emisiunea cu următoarele cuvinte: „...nu aruncați cu mere pe stadion, încurajați echipa favorită în mod civilizat...”

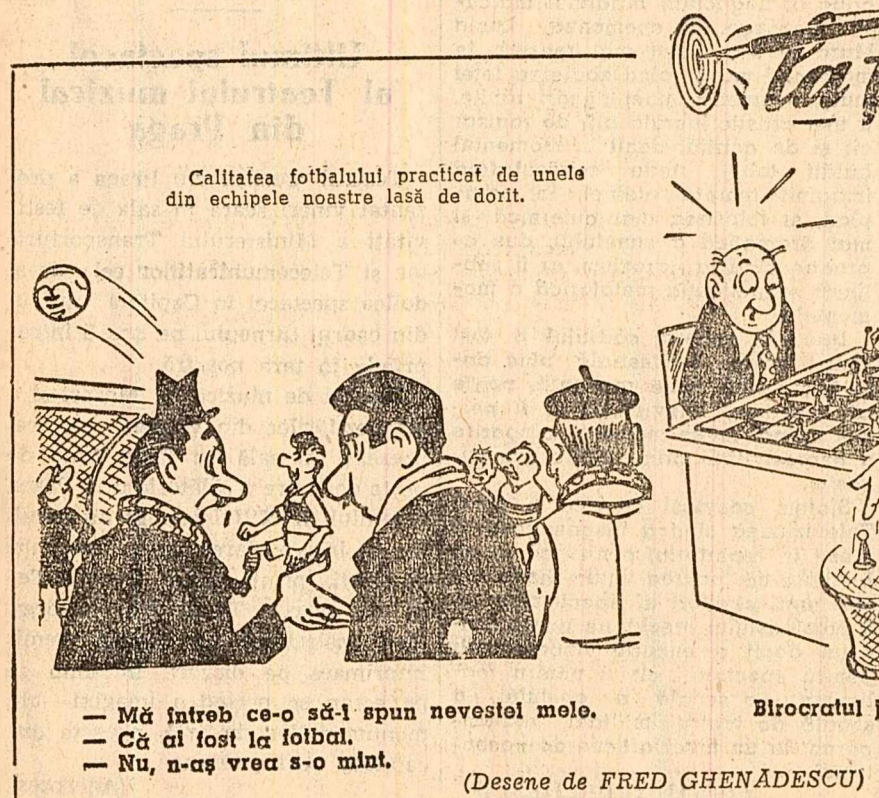
Fiind doar în treacă prin acest oraș, corespondenții voluntari din Rădăuți, București, Bacău ne relatează cele de mai jos:

„Privindu-l pe spectator, nu scriu tovarășii C. Pîinea din Bacău și M. Radovici din București, vezi că ei ascultă cu atenție cuvintele creînului și, mai mult, nimeni nu consumă mere! A unci! Dar, a început jocul și odată cu el, „băieții” localniciilor. Pentru jucătorii C.S.M.S.-ului, dezavine calde de îmbăbățare. Nici o dezavinare cînd vreunul dintre jucătorii țeșeni încalcă regulamentul. Dacă totuși cîțiva fluierei, o fac la adresa arbirului, care i-a oprit pe „băieții” dintr-o acțiune favorabilă, dar... nereglementară. Din păcate însă, după cei cîțiva „cunoscuții” se iau și unii din tribuna B și peluze care nu vîd în continuarea jocului decît greșelile adversarului. Iar alți spectatori (cei-drept, puțini la număr) au imaginație poetică (de un gust îndoielnic) gîsînd precetile hazlii jucătorilor oaspeți. Toate acestea sînt de natură să enerveze, să ducă la o desfășurare anormală a jocului...”

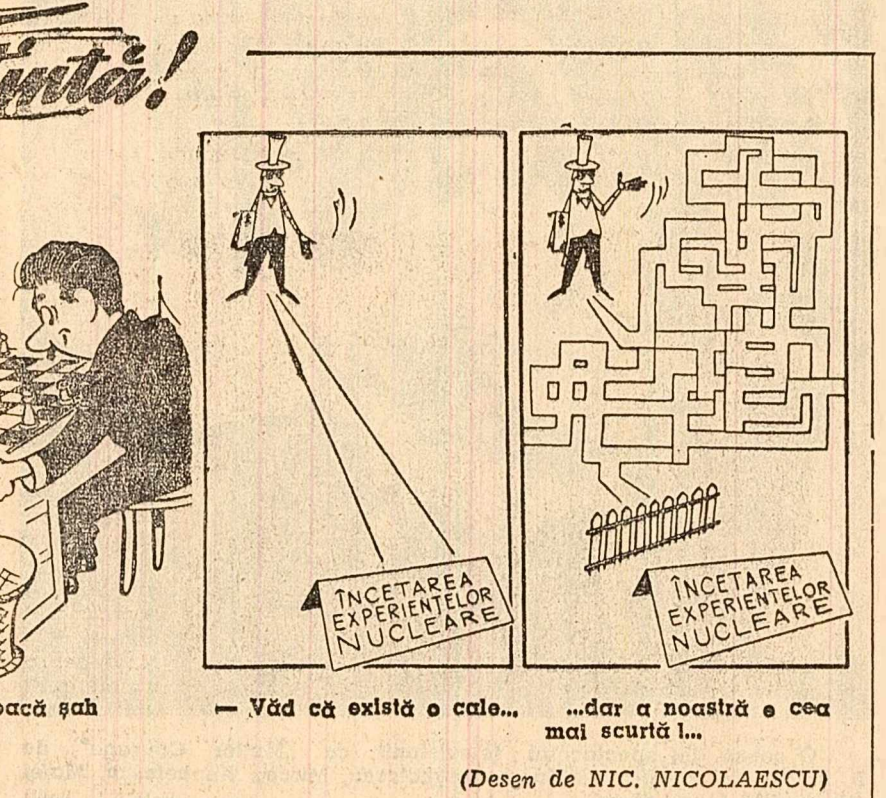
„Și din altele scrisori primite la redacție, ca de altfel și din rapoartele făcute de unii arbiți și observatori federați, care au condus și asistat la mai multe jocuri ale echipei C.S.M.S. pe teren propriu, reies asemenea fapte puțin îmbucurătoare.

Un cititor din Rădăuți, care ne-a scris lucruri asemănătoare, propune Federației de fotbal să urmărească mai îndeaproape meciurile echipei C.S.M.S.-Iași, să ia măsuri drastice care să meargă pînă la suspendarea jucătorilor certaiți cu disciplină sau suspendarea terenului de joc. Măsură se cuvine a fi luată în considerare.

M. POPESCU



Calitatea fotbalului practicat de unele din echipele noastre lasă de dorit. (Desene de FRED GHENĂDESCU)



Calitatea fotbalului practicat de unele din echipele noastre lasă de dorit. (Desen de NIC. NICOLAESCU)





Recent, la fabrica de încălzitoare „Stefan Gheorghiu” din Capitală a intrat în funcțiune o nouă bandă rulantă la care se produce încălzitoarele pentru țame. În fotografie: Un aspect de muncă la noua bandă rulantă. (Foto: Agerpres)

### Vizitele delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Continuându-și călătoria în regiunea Brașov, delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S. în frunte cu G. G. Abramov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a vizitat în cursul zilei de vineri gura podăria agricolă colectivă din Hălchiu, uzinele „Steagul roșu” și complexul turistic Polana Brașov. În cursul după-amiezii oaspeții au asistat la un spectacol folcloric prezentat la Teatrul de Stat din localitate.

lar regional Brașov a oferit un dîneu în cinstea delegației. Oaspeții au fost însoțiți de tovarășii Anton Moiseuc, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, și alți deputați, de Alcea Militară, prim-secretar al Comitetului regional Brașov al P.M.R., și Ion Mărcuș, președintele Sfatului popular regional Brașov.

Membrii delegației au fost însoțiți, de asemenea, de I. K. Jegalin, ambasadorul Uniunii Sovietice în R.P. Română, și membri ai Ambasadei. (Agerpres)

### Măsuri privind îmbunătățirea organizării învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior

(Urmare din pag. 1-a)

Învățămîntul muncitorilor calificați, maștrii sau tehnicieni, proiectanți, tehnologii sau laboranți din industrie, agricultură, silvicultură, transporturi, construcții, din institutele de proiectare, de cercetare și de învățămînt superior, muncitorii calificați, maștrii sau tehnicieni cărora li s-au încredințat funcții în aparatul de partid, de stat, în întreprinderi economice și în organizații obștești, ofițeri activi care au absolvit școala medie de cultură generală cu examen de maturitate sau o școală echivalentă cu diplomă, au cel mult 35 de ani la admitere și o vechime de cel puțin 3 ani în specialitate.

Admiterea lor în învățămîntul seral se face prin concurs în limita locurilor stabilite prin planul de școlarizare. Candidații trebuie să fie recomandați de întreprinderea, instituția sau organizația în care lucrează.

Studentii înscriși în învățămîntul seral beneficiază de unele înlesniri ca: programarea în schimburi de producție care să le permită frecventarea cu regularitate a cursurilor, acordarea unui concediu de studii plătit de 30 de zile anual, eşalonat sau integral, în afara concediului de odihnă.

Învățămîntul superior fără frecvență se organizează în cadrul universităților, institutelor pedagogice și în Institutul de științe economice.

Se pot înscrie la învățămîntul superior fără frecvență absolvenții școlilor medii de cultură generală cu diplomă de maturitate sau o școală echivalentă cu diplomă, în vîrstă de cel mult 35 de ani la admitere. Activitățile așezămintelor de cultură, lucrătorii redacțional din presă și editurii care au cel puțin 3 ani de ac-

tivitate în producție, se pot înscrie la facultățile de filologie, istorie și filozofie; ofițerii activi la facultățile de științe juridice, științe economice, filologie, istorie și filozofie; cadrele care lucrează în probleme de contabilitate, preț de cost, finanțe și credit, planificare, muncă și salarii, statistică, aprovizionare tehnico-materială și organizarea activității economice, merceologie, circulația mărfurilor la facultățile economice; cadre de specialitate din justiție, procuratură, arbitrajul de stat, notariat, precum și din oficiile juridice de pîngă întreprinderi, instituții și organizații obștești la facultățile de științe juridice; sportivii clasificați în categoriile I și II la Institutul de cultură fizică și sport.

Cadrele didactice din învățămîntul de cultură generală și din instituțiile de pregătire se pot înscrie la facultățile pregătitoare de cadre didactice din universități și la institutele pedagogice, iar activiștii de partid, ai sfaturilor populare și ai organizațiilor de masă la facultățile de filozofie, istorie, științe juridice și științe economice.

Intr-un an universitar studenții din învățămîntul fără frecvență pot promova un singur an de studii. Admiterea lor în învățămîntul superior fără frecvență se face prin concurs în limita locurilor stabilite, iar candidații trebuie să fie recomandați de întreprinderea, instituția sau organizația în care lucrează.

Studentii din învățămîntul superior fără frecvență beneficiază de un concediu de studii fără plată de 30 de zile anual, eşalonat sau integral, în afara concediului de odihnă, cazare gratuită în căminele studențești și masa contra cost la cantine în timpul sesiunilor de examene. (Agerpres)

### INFORMAȚII

- Vineri după-amiază a avut loc o conferință de presă cu prilejul apropriei la deschiderea în Capitală a expoziției întreprinderilor poloneze de comerț exterior „Electric”, „Varimex”, „Molot”, „Ziarist” prezentați au fost salutați de Janusz Milewski, directorul expoziției. Specialiștii polonezi au prezentat apoi produsele expuse: aparate electronice și electrotehnice, aparate pentru studiourile de televiziune și cinematografe, instrumente optice și medicale, motociclete etc.
- La Institutul pedagogic din Pitești a avut loc ședința de constituire a Asociației studențești. Cu acest prilej a fost adoptat un plan de activitate, îmbogățit cu o serie de propuneri făcute de studenți.
- A apărut „Presă noastră”, revista Uniunii Ziaristilor din R.P. Română. Anul VII nr. 9 (77) 1962. (Agerpres)
- La tragera Loto-Central din 9 noiembrie 1962 au fost extrase din urnă următoarele numere: 15 57 50 17 4 16 37 58 12 52. Premiul special A: 58, 4, 57; premiul special B: 12, 50, 16; premiul special C: 15, 17, 37. Fond de premii: 701 871 lei. Tragera următoare va avea loc vineri 16 noiembrie 1962 la Tecuci.

### Rezerve nevalorificate în turnătorii

(Urmare din pag. 1-a)

zultate au fost obținute la Uzinele mecanice Timișoara, la Uzinele constructoare de mașini Reșița și în altele întreprinderi. Aceste metode nu sînt însă extinse. Chiar și întreprinderile care le folosesc toarnă un număr mic de repere cu ajutorul lor. La Uzinele de strunguri din Arad au fost turnate în acest an, prin metoda de uscare a miezurilor cu bioxid de carbon, circa 40 tone de piese, cu toate că în planul tehnic se prevăd 200 de tone.

Deși turnarea în cochile prezintă mari avantaje — piesele sînt de calitate mai bună, se reduce consumul de metal și timpul de prelucrare, crește productivitatea muncii — această metodă s-a introdus și se folosește la un număr mic de repere, cu excepția turnătorilor de la Uzinele constructoare de mașini Reșița și Uzinele mecanice Timișoara. Datorită faptului că într-un număr de turnătorii din regiunea Banat utilizează de înaltă tehnicitate nu au fost bine folosite, iar procedeele tehnologice și metodele înain-

tate de muncă nu au fost extinse pe măsura posibilităților, în aceste întreprinderi s-au produs adeseori piese de calitate slabă, productivitatea muncii a fost scăzută, iar consumul de metal, coals și alte materiale a fost depășit.

Există mari rezerve de sporire a producției de piese turnate. Direcțiile generale tutelare din Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini au datorită să prevadă pentru 1963 măsurile cele mai potrivite pentru să mobilizeze în mai mare măsură capacitățile de producție ale turnătorilor din regiune, ținîndu-se seama, în primul rînd, de structura pieselor necesare întreprinderilor din regiune.

De asemenea, este necesar ca afit conducerea întreprinderilor, cît și cele ale turnătorilor să acorde toată atenția introducerii și extinderii metodelor și procedeele tehnologice avansate, utilizării mai judicioase a capacităților de producție existente. Astfel, vor fi puse la dispoziția întreprinderilor cantități sporite de piese turnate de bună calitate și la un preț de cost scăzut.

### Schimbul instrumentelor de ratificare a unui tratat romino-polon

VARȘOVIA 9 (Agerpres). — La Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Polone a avut loc schimbul instrumentelor de ratificare a Tratatului dintre R. P. Română și R. P. Polonă privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile, familiale și penale, semnat la București la 25 ianuarie 1962. Protocolul schimbului instrumentelor a fost semnat din partea R. P. Polone de către Adam Rapacki, ministrul afacerilor externe al R. P. Polone, iar din partea R. P. Romine de către Gheorghe Diaconescu, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. Romine în R. P. Polonă.

La semnarea au fost prezenți funcționarii superiori ai Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Polone și membri ai Ambasadei R. P. Romine la Varșovia.

### Incheierea lucrărilor sesiunii de comunicări științifice în domeniul automaticii

Vineri s-au terminat lucrările sesiunii de comunicări științifice în domeniul automaticii, organizată de Comisia de automatizare a Academiei R. P. Romine. În cadrul sesiunii au fost expuse numeroase comunicări privind cercetări teoretice efectuate în țara noastră, precum și aparate și instalații de automatizare concepute și realizate de specialiștii noștri, multe din ele fiind aplicate deja în diferite sectoare economice.

În cursul ședinței de vineri au mai prezentat comunicări privind realizările automatice în țările respective specialiștii D. Belcev (R. P. Bulgaria), Otakar Seif (R. S. Cehoslovacia), Li Cek Kiun (R.P.D. Coreea), H. Thiele (R. D. Germania), J. Cernec (R.P.F. Iugoslavia), H. Gorecki (R. P. Polonă).

În cuvîntul de încheiere, acad. Gr. C. Moisil, președintele Comisiei de automatizare a Academiei R. P. Romine, a relevat roadele bogate ale sesiunii și a mulțumit participanților romîni și străini pentru contribuția lor. (Agerpres)

### Simponiul „Controlul biologic și clinic al medicamentului”

Vineri s-au încheiat în București lucrările simponiului „Controlul biologic și clinic al medicamentului”, organizat de Uniunea Societăților de Științe Medicale din R.P. Română. La lucrările simponiului, care a durat două zile, au fost prezentate 13 rapoarte și corapoarte și 31 comunicări. (Agerpres)

### DIN PARTEA AMBASADEI U. R. S. S.

Ambasada Uniunii Sovietice în Republica Populară Română aduce mulțumiri călduroase tuturor colectivelor întreprinderilor și instituțiilor, organizațiilor și cetățenilor din R. P. Română pentru felicitările transmise cu prilejul celei de-a 45-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

# TELEGRAME EXTERNE

## A XII-a sesiune a Conferinței generale U. N. E. S. C. O.

PARIS 9 (Agerpres). — În dimineața zilei de 9 noiembrie s-a deschis la Paris cea de-a XII-a sesiune a Conferinței generale a U.N.E.S.C.O. (Organizația Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură).

Delegația guvernamentală a R. P. Romine este condusă de acad. Mihail Ralea, vicepreședinte al Comisiei naționale romine pentru U.N.E.S.C.O.

După deschiderea conferinței, președintele a anunțat că pe adresa conferinței a sosit un mesaj de salut din partea lui N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

„Conferința dv., la care participă

reprezentanți din aproape toate țările lumii, se spune în mesajul de salut, se desfășoară într-o perioadă remarcabilă de dezvoltare a societății umane. Se naște și este pe cale de dispariție rușinosul sistem colonial, care a pricinuit atât de multe nenorociri și suferințe milioanele de oameni. Trăm într-o perioadă de prefaceri sociale mărețe și de realizări fără precedent ale științei și tehnicii, care au permis să se treacă la asaltul Cosmosului!”

„În fața omenirii, se spune în mesaj în continuare, nu există astăzi sarcină mai importantă decît lupta pentru pace, pentru coexistență pașnică a statelor cu sisteme sociale diferite, pentru dezarmare generală și totală.”

După ce a sosit în evidență rolul U.N.E.S.C.O., chemată în conformință cu statutul acestei organizații să înrădăcească în conștiința omenirii ideea apărării păcii și să contribuie la dezvoltarea prieteniei și înțelegerii între popoarele tuturor țărilor de pe glob, N. S. Hrușciov a dat asigurări participanților la Conferința generală că în persoana Uniunii Sovietice el vor găsi totdeauna un luptător neobosit pentru pace și înfrățirea cît mai grabnică a sferelor generale și totale sub un stric control internațional, pentru lichidarea definitivă a colonialismului sub toate manifestările lui și pentru dezvoltarea multilaterală a colaborării internaționale în domeniul științei, culturii și învățămîntului.

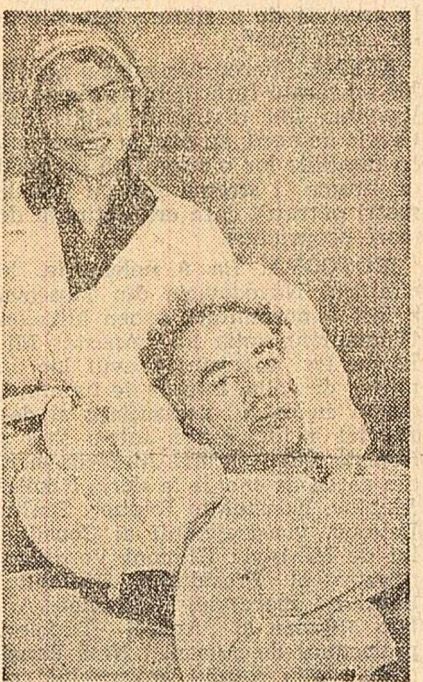
### Cuvîntarea lui Maurice Thorez

PARIS 9 (Agerpres). — Maurice Thorez, secretarul general al Partidului Comunist Francez, a rostit o cuvîntare în fața alegătorilor suburbiei pariziene Ivry-sur-Seine.

„Discursul rostit în ajun de generalul de Gaulle — a spus Thorez — a confirmat și mai mult hotărîrea alegătorilor, care au spus „nu” la recentul referendum. În același timp, acest discurs ajută pe cei care au spus „da” la referendum să-și dea seama de întreaga seriozitate a primejiei care planează asupra instituțiilor republicane și să înțeleagă că trebuie să-și dea voturile.

Alegerea în Adunarea Națională a unei majorități republicane, sprijinită de o puternică mișcare a maselor de pe întreg cuprinsul țării, poate săli pe președintele republicii să formeze un guvern investit cu încrederea Adunării Naționale și care să se bucure de sprijinul întregului popor.

În încheierea cuvîntării sale, Maurice Thorez a chemat la unirea tuturor forțelor democratice.



Academicianul sovietic Lev Landau, laureat al Premiului Nobel, și soția sa, după vindecarea rănilor pricinuite în cursul unui accident de automobil.

## Convocarea unei plenary a C. C. al P. C. U. S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: C. C. al P.C.U.S. a hotărît să convoace la 19 noiembrie 1962 o plenary a Comitetului Central.

La plenary N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., va prezenta un raport cu privire la îmbunătățirea conducerii de către partid

a industriei, construcțiilor și agriculturii.

Pentru a participa la discutarea acestor probleme, la plenary a fost invitat activul de partid, de stat și economic al republicilor, ținuturilor și regiunilor.

## Lucrările celui de-al VIII-lea Congres al P. C. Bulgar

SOFIA 9 (Agerpres). — După cum anunță B.T.A., la 9 noiembrie Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Bulgar a continuat dezbaterile pe marginea raportului de activitate al Comitetului Central al partidului și a raportului Comisiei Centrale de Revizie.

În ședința de dimineață, prezidată de Stanko Todorov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., au luat cuvîntul Boian Bilgarianov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., Nikolai Tonev, prim-secretar al Comitetului Central al partidului din Pleven, Maria Toneva Stolanova, conducătoarea fermei de vaci de la G.A.C.M. din Tristenik, Stoian Ghiurov, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Bulgaria, K. Ghiurov, secretar al Comitetului orașesc al P.C.B. din Plovdiv.

În ședința de după-amiază, prezidată de Mitko Grigorov, membru al Biroului Politic și secretar al C.C. al P.C.B., au luat cuvîntul Raiko Damianov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria, D. Metodiev, secretar al organizației

de partid a Uniunii scriitorilor bulgari, Nacia Papazov, președintele Comitetului de Stat pentru știință și progresul tehnic, A. Ratiev, prim-secretar al Comitetului regional din Silistra, Stanka Ciobanova, prim-secretar al comitetului orașesc din Razgrad.

Congresul a fost salutat de Apostolos Grozov din partea Partidului Comunist din Grecia, Hoang Van Hoan, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, L. Tend, membru al Biroului Politic al C.C. și al doilea secretar al C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol, Blas Roca, membru al Conducerii Naționale a Organizațiilor Revoluționare Integrate din Cuba, John Williamson, membru al Comitetului Executiv al P.C. din Marea Britanică, Jakub Demir, secretar al C.C. al P.C. din Turcia, Santiago Alvarez, membru al Comitetului Executiv al P.C. din Spania, S. Hakamada, membru al Prezidiului și secretar al C.C. al P.C. din Japonia, H. Moore, secretar general al P.C. din Irlanda de Nord. Lucrările Congresului continuă.

## ÎN UNGARIA, ÎN ACEASTĂ TOAMNĂ

Toamna e frumoasă la Budapesta, în pusti soarele mai învîlveie încă meșugurile în raze calde. Toamna aceasta are în Ungaria o semnificație deosebită și acest lucru se observă prețutînd în țară, după felul în care, la orașe și la sate, oamenii muncii înfrumusețau evenimentul însemnat în viața poporului și a țării — cel de-al VIII-lea Congres al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar.

În adunări de partid și în adunări deschise se discută Tezele celui de-al VIII-lea Congres al P.M.S.U., adoptate de plenary din august a C.C. În acest document se face bilanșul activității desfășurate de întregul popor sub conducerea P.M.S.U. în construcția socialismului, se analizează experiența dobîndită, sînt expuse noile sarcini și obiective în munca de construcție economică, de continuare a dezvoltării și orînduirii sociale și politice.

În colectivile muncitorești, în instituții, la sate, oamenii muncii își dau angajamente de a împlini pe cîntec Congresul partidului. Printre alții, muncitorii din Tatabánya, pentru care în anul regimului democratic-popular s-a construit un oraș nou, muncesc cu spor pentru a-și realiza angajamentul de a ridica producția de cărbune pe schimb. La Uzinele metalurgice din Ozd lupta pentru economii se află în centrul atenției. De la începutul anului metalurgicii au realizat, peste sarcina planificată,

economii însemnate reducînd consumul de coals la o tonă de fontă.

Brigăzile de muncitori leu parole cu însoțirea miscarea pentru curățirea țării de brigada de muncitori socialisti. La Uzina de uzile de telecomunicații, de pildă, se întrec aproape 250 de brigăzi; în fabricile de încălzitoare sînt în întrecere peste 500 de brigăzi, avînd ca

### De la corespondentul nostru la Budapesta

obiectiv îmbunătățirea calității produselor și reducerea prețului de cost.

La fabrica de mașini-unelte din Budapesta am înțeles o brigadă de la Institutul de cercetări pentru modernizarea mașinilor-unelte. Ei și-au mutat aici „sediul” pentru a studia în amănunțime fazele de lucru și pe această bază au venit apoi cu propuneri prețioase.

Alături de ceilalți oameni ai muncii din țară, și noi, cercetătorii, mi-a spus ing. Oláh István, membru al brigăzii despre care am pomenit, contribuim la îndeplinirea angajamentelor luate în cîntecul congresului. Nu străduim să găsim cele mai bune metode de muncă pentru ca mașinile-unelte produse aici să fie la nivelul tehnicii moderne.

Zi de zi, tot mai multe colective raportează că în cîntecul celui de-al VIII-lea Congres al P.M.S.U. și-au îndeplinit angajamentele luate, obținînd succese în muncă.

La combinatul metalurgic „Lenin” din Diosgyör reconstrucția furnalului 3 de 700 tone — cel mai mare din R.P.U. — a fost terminată cu 17 zile înainte de termen. Colectivul termocentralei de la Tiszapalkony s-a angajat să reducă prețul de cost al energiei electrice prin economisirea cărbunelui. Eforturile muncitorilor au fost încununete de succes. Ei au economisit pînă acum aproape 25 mii tone de cărbune.

Succese au obținut și muncitorii trustului Borod care și-au depășit sarcinile de plan pe luna octombrie cu 10 la sută. În fruntea înfrăcării se situează Kovács István, Kiss Imre, Földesi Sándor și alții.

Cu avînt lucrează și muncitorii forestieri. De la începutul anului și pînă acum, ei au împădurit 15 000 ha, îndeplinind înaintea de termen sarcina planificată. Cu astfel de realizări se pregătesc oamenii muncii din R. P. Ungară să împlină apropiatul Congres al P.M.S.U.

A. POP

## „New York Stock Exchange” oscilează...

„Wall Street: După 12 ani greși, volumul tranzacțiilor este mic, pomorozie — mare”. Acesta este titlul unui amplu articol apărut la sfîrșitul lunii octombrie în revista americană „Newsweek” în care se descrie atmosfera plină de nesiguranță ce domoiește la „New York Stock Exchange” (Bursa de acțiuni din New York), cea mai importantă din întreaga lume existentă în S.U.A.

„În marea lor majoritate, întreprinderile capitaliste de azi sînt organizate sub forma societăților pe acțiuni. Partea principală a acțiunilor („pachetul de control”) este concentrată în mîinile magnatilor financiari. Ei au tot interesul ca acțiunile companiilor pe care le controlează să fie difuzate cît mai larg și puțin; cu cît este mai mare numărul persoanelor care posedă acțiuni, cu atît mai puțin capital financiar și cu atît mai puțin influență dominantă, cu atît mai mică trebură se fie procentul din totalul acțiunilor care să permită acestuia de a conduce afacerea unei anumite companii. Astfel, mari monopoluri ca „Standard Oil” (controlat de Rockefeller) și „United States Steel” (care aparține Morganilor) au sute de mii de acționari. Iar muncitorii care cumpără 2-3 acțiuni „Standard Oil” este declarat de propaganda americană drept „coproprietar” al companiei, alături de Rockefeller și Morgan. Astfel arată egalitatea „capitalismului popular” — cîteva zeci de monopolisti dețin milioane de acțiuni — și cîteva zeci sau sute de mii de cetățeni au cîteva sute de de hîrte.

„New York Stock Exchange” stă pîlăuită ca un animal de pradă pînă la urmă, înțelegîndu-se că în centrul de afaceri Manhattan, în colțul dintre Broad Street și Wall Street. Revista „Time” o numește plină de respect „cîntărea capitalismului american”. Asta sînt cotele acțiunilor a 1 545 dintre cele mai importante companii și corporații, care au laolaltă peste 14 milioane de salariati. Acestor corporații le revin aproape totalitatea automobilelor și camioanelor produse în Statele Unite, 90 la sută din energia electrică, peste 85 la sută din producția de aluminiu, 90 la sută din transporturile feroviare și aeriene americane.

Cum merg treburile la „New York

Stock Exchange” interesază nu numai pe cei din S.U.A. Căci barometru al Bursii din New York reflectă situația economiei americane. Oscilațiile ei sînt doar oglinda instabilității acestei economii. De aceea, pulsul bursii este urmărit cu nesăbuită atenție în întreaga lume capitalistă de miniștri, de magnati, de speculanți mărunti, ca și de oamenii înșelați de propaganda oficială, care și-au zvrîlit economiile cumpărînd cîteva acțiuni. Pagini întregi din ziare sînt pline de cîtele știri ale cotelor de bursă. Se știe, doar, că fluctuațiile bursii sînt mai impresionante decît toate simfoniele din lume pentru cei angajați în jocul bursii. Cel mai important dintre indicii de la bursă este indicele mediu al acțiunilor principalelor 30 de corporații industriale (adică indicele industrial Dow-Jones) care este zinic publicat la încheierea bursii.

Curba obținută din înregistrarea valorilor acestui indice seamănă înă în ultimul timp umitor de mull cu indicațiile temperaturii unui bolnav de tîguri. Urmărind această curbă a Bursii din New York, economiștii americani au de ce să fie îngrijorați: la 29 octombrie 1962 acțiunile au avut loc tragediile din „marșea neagră” care au marcat începutul marilor crize; la 28 mai 1962 acțiunile au desăsurat evenimentele din „luna neagră”. Presa de specialitate, care se ocupă de înlocuirea graficelor

Dow-Jones, a subliniat în repetate rînduri: localia celei patru crize economice din S.U.A. care cu anul loc după cel de-al doilea război mondial au fost precedate de scăderea acțiunilor la Bursa din New York. Oscilațiile înregistrate aci la cursurile acțiunilor oglindesc situația economiei americane.

În „luna neagră” căldirea bursii semnă cu o cetele asediată. Publicul urmărea goana impetuoașă a benzilor cu cote bursiere. Ulterior s-a subliniat că pînă și totalizațiile electronice rămîneau cu minute întregi în urmă, neștiutînd să înregistreze avalanșea celor care voiau să-și vindă cu orice preț acțiunile. Nu puțin au fost acela care au văzut cum li se înroșea economiile, agonisite de-o viață întregă.

A stîrnit un mare scandal cazul lui Edward H. Gilbert, președintele firmei „E. L. Bruce Co.”. Acesta a retras, între 28 mai și 6 iunie, aproape 2 milioane de dolari din fondurile acțiunilor pentru a-și speșula la „New York Stock Exchange”. Sîrins cu usa după crahul de la bursă, „financiarul-minune” — cum li numeau zărele — a părăsit S.U.A., fugind cu avionul în America Latină, direct după ședința consiliului de administrație în care fusese demascat.

De la începutul scăderii cursurilor, valoarea nominală a acțiunilor se redusese cu aproape 100 de miliarde de dolari. Chiar dacă în următoarele două zile, cursurile s-au ridicat din nou cu 22,4 miliarde de dolari, aceasta a fost doar răchînă, care a fost răchînă doar răchînă. Wall Street-ul, care au cumpărat la prețuri de nimic acțiunile vindute de „capitaliștii populari”. „Cel mai mult cu vîntul, și în consecință, cel mai mult cu pierdut investit”, mărșăluțînd din întraga țară și scria „New York Times”. „Acesta le va slui ca în-



Fotografiile acestea, reproduce din revista americană „Newsweek”, reprezintă reacția unor „capitaliști populari” la prăbușirea cursurilor din „luna neagră”.

## De pretutindeni

FURT DE OBIECTE DE ARTĂ  
Politia italiană a fost pusă în stare de alarmă ca urmare a înmulțirii furturilor de obiecte de artă din muzeele țării.

„Agenția Associated Press arată că zeci de persoane își „agonisesc existența” din furturi în centrul arheologic, vînzîndu-și apoi „captivurile” turisticilor. Paza la frontieră a fost întărită pentru a se împiedica ieșirea din țară a picturilor și a altor obiecte de artă furate.

O FLOARE UNICĂ  
Este „floarea cutremurului” care crește numai pe pînășul unui vulcan din insula Java (Indonezia). Caracteristica ei este că înflorește totdeauna numai în ajunul erupției vulcanului, avertizînd populația locală de apropierea primejdiei. Cînd răsare această floare, locuitorii sator de la poalele vulcanului își părăsesc în grabă casele, refugiîndu-se în adăposturi sigure.

NU ARE CINE SĂ LUCREZE  
În pofida numeroaselor măsuri cu ajutorul cărora autoritățile din Berlin occidental încearcă să atragă brațe de muncă, în „orasul de front” continuă să persiste o gravă lipsă de muncitori și funcționari. Potrivit datelor publicate în presa occidentală, la sfîrșitul lui septembrie în Berlin occidental au existat 27 458 de locuri de muncă neocupate.

### „SOLIDARITATE”

În timpul agresiunii anglo-franco-izraeliene împotriva R.A.U., cînd parastutii generalului Massu au fost lansate în zona Canalului Suez, autoritățile franceze au scos „Aida” din repertoriul Operei din Paris. Ele consideră că libretul acestei opere nemuritoare a lui Verdi este „subversiv” deoarece conține cuvîntele „Trăiască Egiptul!”  
Pînă nu de mult, la localul „Casino de Paris”, una din cîntărele interpretate cîntec vesel, al cărui refren conținea cuvîntele „Viva Cuba”. Autoritățile franceze au hotărît să-și manifeste solidaritatea cu acțiunile S.U.A., împotriva Cubei; acum în loc de „Viva Cuba”, cîntăreala cîntă „Viva tabac”.

## De pretutindeni

FURT DE OBIECTE DE ARTĂ  
Politia italiană a fost pusă în stare de alarmă ca urmare a înmulțirii furturilor de obiecte de artă din muzeele țării.

„Agenția Associated Press arată că zeci de persoane își „agonisesc existența” din furturi în centrul arheologic, vînzîndu-și apoi „captivurile” turisticilor. Paza la frontieră a fost întărită pentru a se împiedica ieșirea din țară a picturilor și a altor obiecte de artă furate.

O FLOARE UNICĂ  
Este „floarea cutremurului” care crește numai pe pînășul unui vulcan din insula Java (Indonezia). Caracteristica ei este că înflorește totdeauna numai în ajunul erupției vulcanului, avertizînd populația locală de apropierea primejdiei. Cînd răsare această floare, locuitorii sator de la poalele vulcanului își părăsesc în grabă casele, refugiîndu-se în adăposturi sigure.

NU ARE CINE SĂ LUCREZE  
În pofida numeroaselor măsuri cu ajutorul cărora autoritățile din Berlin occidental încearcă să atragă brațe de muncă, în „orasul de front” continuă să persiste o gravă lipsă de muncitori și funcționari. Potrivit datelor publicate în presa occidentală, la sfîrșitul lui septembrie în Berlin occidental au existat 27 458 de locuri de muncă neocupate.

### „SOLIDARITATE”

În timpul agresiunii anglo-franco-izraeliene împotriva R.A.U., cînd parastutii generalului Massu au fost lansate în zona Canalului Suez, autoritățile franceze au scos „Aida” din repertoriul Operei din Paris. Ele consideră că libretul acestei opere nemuritoare a lui Verdi este „subversiv



ULTIMELE ȘTIRI \* ULTIMELE ȘTIRI \* ULTIMELE ȘTIRI \* ULTIMELE ȘTIRI

# DE PESTE HOTARE

## SCURTE ȘTIRI

### A. I. Mikoian și Fidel Castro vizitează provincia Pinar del Rio

HAVANA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La invitația lui Fidel Castro, primul ministru al Republicii Cuba, A. I. Mikoian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a întreprins la 8 noiembrie o călătorie prin provincia Pinar del Rio. În cursul zilei, Fidel Castro și A. I. Mikoian au vizitat câteva gospodării de stat, loturi agricole experimentale, precum și centrul turistic de la Soroa, amenajat pentru odihna oamenilor muncii. Prezentându-i lui A. I. Mikoian aspecte din activitatea gospodăriei de

stat „Miciurin”, Fidel Castro a relatat răspunsiv în mod amănunțit despre experiențele ce se efectuează aici. El a subliniat că principala scop al acestora este de a asigura agriculturii cele mai productive culturi, de a ridică rapid producția agricolă la nivelul necesităților populației țării. În gospodăriile de stat „El Corojal”, „Miciurin” și în alte gospodării din provincia Pinar del Rio, A. I. Mikoian și Fidel Castro au fost întâmpinați cu bucurie și cordialitate de oamenii muncii cubani.

### Declarația lui J. Bernal

LONDRA 9 (Agerpres). — TASS: La 8 noiembrie prof. John Bernal, președintele executiv al Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii, a dat publicității o declarație în care cere să se ia măsuri energice pentru a se pune capăt tuturor acțiunilor discriminatorii împotriva Cubei. „În pofida promisiunii președintelui Kennedy și nu va avea loc o intervenție în Cuba, criza nu a fost complet rezolvată”, subliniază Bernal. Insula continuă să rămână blocată de flota maritimă militară a S.U.A. și expusă recunoașterii aeriene, ceea ce constituie o încălcare flagrantă a suveranității naționale a Cubei.

Consiliul Mondial al Păcii sprijină întru totul poporul cuban care cere pe bună dreptate exercitarea unei depline suveranități naționale și a tuturor drepturilor asigurate de normele de drept internațional. Nici o garanție împotriva unei intervenții în Cuba nu poate fi eficientă dacă nu se va pune capăt presiunilor economice asupra Cubei și ajutorului acordat în pregătirea atacurilor piratești. Cuba nu se va putea, de asemenea, bucura pe de-a ntregul de suveranitatea ei legitimă, atât timp cât nu va fi lichidată baza străină, menținută pe teritoriul ei împotriva voinței poporului cuban.

### Arnold Zweig împlinește 75 de ani

BERLIN 9 (Agerpres). — Cunoscutul scriitor german Arnold Zweig împlinește la 10 noiembrie 75 de ani. Într-un interviu acordat agenției M.T.I. el a declarat: Am văzut cu ochii mei cum țara visurilor mele s-a transformat într-un imperiu nazist.

A trebuit să emigrezi în anul 1933 și, departe de țara mea natală, am înțeles care este adevărul. Și atunci am început studiul temeinic al clasicii marxismului; de atunci mă declar marxist și voi rămâne până la moarte.

## O NOUĂ MANEVRĂ ÎMPOTRIVA INDEPENDENȚEI GUYANEI BRITANICE

După două săptămâni de discuții, conferința de la Londra, care trebuia să stabilească data acordării independenței Guyanei Britanice, și-a suspendat lucrările „pe termen nedeterminat”. Cere sînt cauzele acestui eșec? Conferința de Guyana Britanică a fost reprezentată de delegația Partidului popular progresist de guvernământ, condusă de primul ministru Cheddi Jagan, precum și de delegațiile partidelor reacționare din opoziție, „Forțele unite” și „Congresul național popular”, cunoscute prin legăturile lor strînse cu cercurile colonialiste. Încercînd să abată conferința de la rezolvarea cerințelor principale ale poporului din Guyana Britanică — acordarea independenței — partidele de opoziție au ridicat chestiunea puterii în țară. Ele au cerut finerea unor noi alegeri înainte de a se acordă independența, precum și revizuirea, în interesul cercurilor colonialiste, a actualului sistem electoral. Autoritățile engleze au folosit aceste divergențe ca un „pretext oficial” pentru întreruperea lucrărilor conferinței. Mai mult chiar, Duncan Sandys, ministrul pentru problemele Commonwealthului și al coloniilor, a amenințat că, dacă partidele se vor pune de acord asupra unei soluții, guvernul englez „ar putea exa-

mina problema reglementării forțate a situației din Guyana Britanică”. De multă vreme guvernul lui Cheddi Jagan, care se bucură de un larg sprijin în țară, constituie ființa atecurilor din partea colonialiștilor. Cu toate acestea, în alegerile din anul trecut, Partidul popular progresist a obținut o victorie răsunătoare câștigînd 20 din cele 35 de locuri din Adunarea Legislativă. În februarie a.c., în urma rezoluției adoptate de Comitetul de tutelă al O.N.U., autoritățile engleze au anunțat începerea de tratative pentru acordarea independenței acestei țări. Concomitent însă, tot cu ajutorul partidelor de opoziție și al unor bande de huliganii, cercurile colonialiste engleze au organizat în capitala Guyanei Britanice, tulburări pe care le-au folosit apoi ca pretext pentru amînarea acordării independenței. Nici anumite cercuri de atunci din S.U.A., în special cele legate de exploatarea marilor bogății de bauxită și mangan din Guyana Britanică, nu se împacă cu ideea independenței. Chiar în timpul recentei conferințe de la Londra, ziarul american „Daily News”, dezlănțuind un atac calomnios la adresa guvernului Jagan, a făcut presiuni directe asupra guvernului britanic, cerîndu-i să tergiverseze „cît mai mult posibil” tratativele. Poporul din Guyana Britanică nu se lasă însă intimidat de manevrele colonialiștilor. După cum a declarat Cheddi Jagan, la sfîrșitul conferinței, poporul din Guyana Britanică va continua lupta pentru dobîndirea independenței.



I. ALEXANDRESCU

MOSCOVA. La 9 noiembrie a părăsit Moscova plecînd spre patrie János Kádár, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., președintele guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungur.

PRAGA. Sub titlul „Cuvinte potrivite”, Editura de stat pentru literatură și artă din Praga a publicat o culegere de versuri din opera lui Tudor Arghezi.

Succesul ansamblului folcloric „Rapsodia Romînă” în S.U.A.

NEW YORK. „Stagiunea de concert de la Topeka a atins vîrșul cîrte record de aproape 4 000 spectatori veniți să asiste la reprezentarea ansamblului folcloric romînesc”, relatează ziarul local „Topeka Daily Capital”. „Romînii au cucerit publicul fermecat”, „Rapsodia Romînă” o plimbare de două ore pe cele mai înalte culmi ale spectacolului — a lăsat publicul din sala de concert epuizat de îndelungatele aplauze și de ovajile pentru muzica și dansurile frumoase.

Instrumente neobișnuite la noi ca fambalul, naiul și flautul au dat vervă muzicii care i-a încîntat pe spectatori. Cu o bună dispoziție contagioasă, tinerii dansatori romîni au executat dansuri dinamice în sunetele muzicii populare romînești.

MOSCOVA. La 9 noiembrie, Nikita Hrușciov, Leonid Brejnev, Frol Kozlov și Dmitri Polianski au luat parte la sedința festivă de la Moscova consacrată sărbătorii miștilor sovietice. Miștila sovietică a fost înființată din inițiativa lui Lenin în anul 1917, a treia zi după instaurarea puterii sovietice. La sedință, care a avut loc la clubul „Dzerjinski”, raportul cu privire la activitatea organelor miștilor sovietice a fost prezentat de Vadim Tikunov, ministrul apărării ordinii

publice al R.S.F.S. Ruse. La sedință a luat cuvîntul Nikita Hrușciov. El a felicitat pe lucrătorii miștilor și prilejul sărbătorii lor și le-a urat succese în muncă.

VIETNAME. Le Van Hien, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. D. Vietnam în Laos, a înmînat regelui Laosului scrisorile sale de acreditare. În același timp autoritățile sud-vietnameze și-au rechemat ambasadorul.

SANAA. La 8 noiembrie, sudunități ale trupelor saudito-jordaniene au întreprins o nouă încercare de a ocupa regiunea Saada. Trupele yemenite au dat o ripostă hotărîtă trupelor mercenare și le-au respins pe teritoriul Arabiei Saudite. O bătălie importantă a avut loc, de asemenea, în regiunea Maarib, unde părăsuseră bande mercenare ale circuloștilor emiratului Beihan.

TOKIO. Ministrul industriei și comerțului exterior al Japoniei, Fukuda, a cerut în cursul întrevederii sale cu Hodges, ministrul comerțului al S.U.A., ca guvernul american să anuleze măsurile discriminatorii pe care S.U.A. le aplică față de mărfurile japoneze.

MOSCOVA. Ambasadorul Indiei în U.R.S.S., Triloki Noth Kaul, a făcut la 9 noiembrie o vizită lui N.S. Hrușciov. Intre ambasadorul Indiei și șeful guvernului sovietic a avut loc o convorbire prietenească.

Atlee și Eden împotriva aderării Angliei la Piața comună

LONDRA. La 8 noiembrie, în Camera Comunelor au luat sfîrșit dezbaterile pe marginea problemei aderării Angliei la Piața comună. Doi foști prim-miniștri ai acestei țări — Clement Atlee și Anthony Eden — au adus aspru critică guvernului britanic pentru intenția acestuia de a alătura țara blocului „celor șase”.

ATENA. Miercuri la miezul nopții 200 de țărani fără pămînt, din satul Vasilitsa din districtul Kilkis din Grecia de nord, au ocupat împreună cu familiile lor o suprafață de 6 000 de stremi (1 strem egal cu 1000 de metri pătrați), care era deținută de mari proprietari.

MOSCOVA. La 9 noiembrie, la cîmîntirul Novodevici din Moscova a fost înmormîntat Așhen Mikoian (Tumanian), soția lui Anastas Mikoian. La mormînt a avut loc un miting de doliu. Înainte de funeralii, sicriul cu corpul neînșulețit al defunctei a fost expus într-o sală a Ministerului Apărării. Au făcut parte din garda de onoare la sicriu Nikolai Ignatov, Konstantin Rudnev, Dmitri Ustinov, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri; Kliment Vorosilov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem; A. Maresalul Bagramian; Arștem Mikoian și Andrei Tupolev, proiectanții de avioane; Nina Hrușciovă, soția șefului guvernului sovietic. Carlos Olivares Sanchez, ambasadorul Cubei, a depus la mormînt o coroană de flori din partea Consiliului de Miniștri al Republicii Cuba și a conducerii naționale a Organizațiilor revoluționare integrate. A fost depusă, de asemenea, o coroană din partea corpului diplomatic.

### Vitrina rămîne goală

BOGOTA. Într-un interviu acordat la 8 noiembrie agenției Asociației Press, președintele Columbiei, Guillermo Leon Valencia, a criticat cu asprime planul nord-american „Alianța pentru progres”. „Cînd am vizitat Statele Unite în primăvara trecută — a declarat președintele Columbiei — mi s-a spus că Columbia trebuie să devină o vitrină a planului „Alianța pentru progres”. Vitrina este gata și așteaptă, dar există foarte puține lucruri de pus în ea”.



La Frankfurt, R. F. Germană, după persecuțiile împotriva redactorilor revistei „Der Spiegel”: Un colțean a agățat de spada statuii înfățișînd JUSTIȚIA o inscripție cu titlul: „Libertatea presii”.

### „Der Spiegel” a fost începutul

BONN. Ministrul de interne al R.F.G., Hoehnerl, a anunțat că va fi luate măsuri severe împotriva altor reviste vest-germane, sîntîndu-le „Blinkfauer”, care apare la Hamburg. Pînă în prezent au fost confiscate 8 numere ale acestei reviste. În două cazuri au fost confiscate paginile care cuprinduseră articolele ce nu erau pe placul guvernului. Revista se pronunță pentru dezarmare generală și pentru o politică de pace și înțelegere reciprocă.



La Tokio s-au organizat, din inițiativa Ligii Internaționale a femeilor care luptă pentru pace și libertate, demonstrații de stradă împotriva experiențelor nucleare. Membrele acestei ligi au strîns semnături pe o petiție adresată lui U Thant, secretar general provizoriu al O.N.U.

## Substratul „conflictului” valono-flamand

Înainte de orice explicație în această chestiune, să citim un incident care a avut loc acum cîteva zile în parlamentul belgian, în cursul unei dezbateri asupra problemelor legale de relație dintre cele două mari comunități etnice din Belgia. Se discuta despre proiectul de fixare a „frontierei lingvistice” între regiunea flamandă și regiunea valonă. Print-un șir de puncte, acest proiect guvernamental a sfîrșit pasiv și ciocniri, întrucît urmărește să impună în mod birocratic și pentru motive electorale, scumpe partidelor reacționare, o anumită „naționalitate” unor oameni care o resping. Acesta este gata și așteptă să fie aplicat în regiunile de frontiere cu Olanda și R. F. Germană.

De la începutul său și pînă la primul război mondial, capitalismul belgian a rămas învestit aproape exclusiv în anumite regiuni valone. Desigur, din simpatie pentru valoni, căi pentru cei în provinciile din sud capitaliștii au găsit importanța zăcămintelor de minereuri și căi fluviale deosebit de favorabile pentru instalarea siderurgiei, metalurgiei, fabricilor de sticlă și a primelor industrie chimice. S-a ajuns astfel la dezvoltări industriale în regiunile valone, în timp ce Flandra rămînea, în principal, o regiune agricolă. Fenomenul acesta a dus la o dezvoltare socială foarte inegală în țară.

### Correspondența din Bruxelles

În Valonia, mișcarea muncitorească s-a dezvoltat mai rapid și, prin luptele sale a impus burgeoisii unele concesii pe planul condițiilor de muncă ca și pe planul învățămîntului. În schimb, în Flandra proletariatul a fost mai slab numeric și ca influență politică; burgeoisii, recurgînd periodic la manevre cu caracter naționalist și la menținul timp de un secol un regim arbitrar și discriminatoriu.

Într-o dată după primul război mondial și mai ales după 1945, capitalismul monopolist și-a modificat în mod simțitor zonele de învestiții, orientîndu-se spre provinciile din nord, aflate în apropierea porților și unde mina de lucru era mai înflorită. Acestea erau locuite în bună parte de flamanzii.

Această nouă problemă de dezechilibru economic, de astă dată în dezvoltarea Valoniei, s-a adăugat un fenomen de dezechilibru politic. Partidele reacționare își au baza în provinciile din nord. În timp ce partidele muncitorești dețin majoritatea în Valonia (care are o populație și, deci o reprezentare parlamentară, mai mică decît Flandra).

În cursul ultimilor ani acest dezechilibru s-a agravat. Imediat după război luptele grave din 1961, mișcarea muncitorească valonă a luat conducerea unor acțiuni pentru transformarea structurilor economice, acțiune îndreptată împotriva monopolurilor. Revendicarea unui federalism politic, susținută mai ales de organizațiile muncitorești din Valonia, se înscrie astăzi în cadrul luptei pentru lărgirea democrației și împotriva privilegiilor monopolurilor.

În prezent, în pofida unei Inversuni locale opoziții din partea reacțiunii, ideea democrației și federalismului progresivă și se afirmă ca fiind singura soluție capabilă să înlăture dezbateri nefaste de pe urma cărora nu au de cîștigat decît cercurile reacționare.

Existența a două comunități etnice în Belgia își are originea cu aproape cincisprezece secole în urmă, cînd, la sfîrșitul imperiului roman, populații de origine germanică au trecut Rinul și au venit să se fixeze pe teritoriile care în prezent constituie Olanda și nordul Belgiei. O linie de demarcație de la vest spre est s-a stabilit între aceste populații flamande (care vorbesc limba olandeză, de origine germanică) și populațiile valone de tradiție și limbă romanică (care vorbesc franceza și trăiesc în provinciile din sud).

Reacțiunea belgiană a încercat întotdeauna să profite de existența a două mari comunități etnice pentru a opune pe una alea și pentru a eșua între ele disensiunile șovine, care s-a camufla adesevorbă rădăcină a răului: dominația capitalistă.

Reacțiunea belgiană a încercat întotdeauna să profite de existența a două mari comunități etnice pentru a opune pe una alea și pentru a eșua între ele disensiunile șovine, care s-a camufla adesevorbă rădăcină a răului: dominația capitalistă.

Existența a două comunități etnice în Belgia își are originea cu aproape cincisprezece secole în urmă, cînd, la sfîrșitul imperiului roman, populații de origine germanică au trecut Rinul și au venit să se fixeze pe teritoriile care în prezent constituie Olanda și nordul Belgiei. O linie de demarcație de la vest spre est s-a stabilit între aceste populații flamande (care vorbesc limba olandeză, de origine germanică) și populațiile valone de tradiție și limbă romanică (care vorbesc franceza și trăiesc în provinciile din sud).

Dar pe aceste probleme culturale și politice, ROBERT DACHET

## Apartheid-ul — o rușine a secolului nostru

La 6 noiembrie, Adunarea Generală a O.N.U. a solicitat din nou Consiliul de Securitate să ia în discuție problema excluderii guvernului rasist al Republicii Sud-Africane din Organizația Națiunilor Unite pentru practicarea politică de apartheid.

Răspuns la întrebările cititorilor

pe care Mozes Mabhida, vicepreședintele Congresului sindicatelor din Uniunea Sud-Africană, a rostit-o în fața delegațiilor la ultimul congres al F.S.M. El compara rezervațiile cu enormele porți ale unei ecuze prin care forța de muncă intră atunci cînd dorește fermierii și proprietarii de mine să se întoarcă atunci cînd nu mai este nevoie de ea.

„Țărani pleacă în căutare de lucru. Mulți se îndreaptă spre minele de aur, de cărbuni, de diamante. Celor recușii imediat li se acordă un avans de mine, suficient însă pentru ca muncitorii să devină vîndut societății miniere. Minerii lucrează sub supravegherea unor albi avînd în mînă un harapnic și însoții de apozi — coplași negri care poartă lampa de mină și proaspăt și stîngar cu cămașă jumătate de oră.

După munca abrutizantă, muncitorii se îndreaptă spre compoand — lagăr special în imediata apropiere a minelor — un fel de ocol de sîrmă ghimpată, unde se adăpostesc de-avalna negrii sleiți de vlagă. Iesirea de pe teritoriul compoandului, fără permisiunea administrației este interzisă. Teroarea poliștilor care bînuie și aici este menită să împună tăcerea și supunerea carăb. Stăpînii de sclavi erau dator să eșigă și nu numai existența supusilor lor, ci și a familiilor lor. Proprietarii minelor din Africa de Sud nu mai au această obligație: publicul englez Jack Woddis, în noua sa lucrare despre Africa, „Cauzele revoltei negrii din Uniunea Sud-Africană” sînt sub nivelul existenței minelor negre din Uniunea Sud-Africană și sub nivelul existenței minelor negre din Uniunea Sud-Africană”. El arată că un mine negru cîștigă de aproape 20 de ori mai puțin decît un muncitor alb. După ce contractul expiră, muncitorii se întorc la familie, în rezervație, cu buzunarele goale. Dar nici această

nu se împlință fatoldecuna. Din cauza lipsei celor mai elementare securității a muncii, 32 000 de africani au fost îngropați pînă acum în adîncul minelor, sute de mii cu rămașe schilzi pe viață. „O scenă descrisă în revista „The New York Times Magazine”. — El. În vînt încoace! — țipă poliștilor. Să-i văd pașaportul! — L-am uitat acasă, boss. — Poliștilor alb îl apucă pe negru de guler și-l împingea spre un grup de arestați. — Legea pașaportelor există încă de la începutul secolului trecut, dar guvernul Verwoerd l-a adăncit conținutul sclavagist. Pentru a putea circula fiecare african care a împlinit vîrsta de 16 ani este obligat să aibă asupra sa ceea ce se cheamă „Reference book”, o cărțușă de circa 100 de pagini. Pașaportul trebuie să cuprîndă printre altele numele de date personale și permisiunea patronului de a circula, ceea ce se obține numai în cazul raze. Dar fără acest permis nu poți trece nici măcar strada fără a fi arestat. Deînuiți — circa două milioane de oameni anual — sînt transferați la închisorile particulare ale fermierilor albi. Pe terenurile acestora ei își ispășesc „vina” lucînd pentru cîte 9 penny pe zi, ceea ce reprezintă pretul a două portocale. Legea pașaportelor, ca și rezervațiile, nu este altceva decît un odios sistem prin care rasiiștii își asigură aproape gratuit bătălele de muncă. „Este evident că apartheid-ul nu a fost creat pentru dezvoltarea „separată” a africanilor — scrie cu ironie „The New York Times Magazine”. Dacă africanii ar fi complet separați, ce-ar face albi, care evită orice muncă manuală ca fiind sub demnitatea lor, cine ar recolta trestia de zahăr și ar scoate aurul din mine, cine ar mătura străzile?”

„Din 14 milioane de locuitori ai țării, numai trei milioane sînt albi. Minoritatea deține însă monopolul drepturilor politice. Negrii au drept de vot și nu pot fi aleși. Parlamentul este în întregime alcătuit

din albi. Rasiiștii albi s-au blîndit în spațiile unui zid de privilegii în toate domeniile vieții politice, economice și culturale. Dar „blîndajul” acesta își are reversul său: pentru rasiiștii el este în același timp „suebia lui Damocles”. Căci lupta muncitorilor și țărănilor de culoare pentru eliberare se intensifică neîncetat. În ultimii ani au avut loc nu odată răscoale, dintre care aceea de la Sharpeville a constituit un avertisment serios pentru colonialiștii. Membrii guvernului își exprimă din ce în ce mai deschis teama de o insurecție generală. „Verwoerd — scrie săptămînalul englez „The World Today” — a sprîjnit crearea în întreaga țară a cluburilor de tergeni cu pistolul albi și pentru fiecare club, în timp ce la Johannesburg sunt mai mult de 100 de mii de arme sînt posedeate legal de persoane particulare”. Sînt fără îndoielă simptome ale convulsivului odiosului sistem de discriminare rasială.

Indignarea sfîrșită pe plan internațional de sistemul sabbatic de apartheid și-a găsit expresia în fața că la O.N.U. politica rasială a guvernului din această țară a fost înfățișată la toate sesiunile, începînd din 1946, de un număr tot mai mare de țări. Toate rezoluțiile O.N.U. au fost însă ignorate de guvernul rasist al Uniunii Sud Africane care continuă pînă în ziua de azi politica sa rasistă. Anul acesta în perioada opoziției altre a Statelor Unite, Angliei, Belgiei, Poloniei și Portugaliei, Comitetul Special al O.N.U. a adoptat cu 60 de voturi o nouă rezoluție care cere ruperea relațiilor diplomatice cu guvernul sud-african, închiderea tuturor porților pentru navele sale, boicotarea mărfurilor Africii de Sud și pune problema excluderii R. S. A. din O.N.U. dacă va continua politica de apartheid. Opinia publică așteaptă ca aceste măsuri să fie traduse în viață, ceea ce va încușura poporul drept al Africii de Sud în lupta lui neagră pentru eliberare, pentru o viață umană. Așa cum a arătat și delegatul romn la sesiunea de anul trecut a O.N.U., „putem afirma cu siguranță că mai de vreme sau tîrziu, poporul oprimat al Uniunii Sud-Africane își va recăpăta libertatea”.

AL. CIMPEANU

## NOTE EXTERNE

### Pentru cinci dolari...

Reclama care s-a abătut din american asupra orașului din Oregon a întrecut limitele oricărui fantezie. Ziarul care anunțat cu litere de o șchioapă că un oarecui Adde Bircke va fi, în zilele de duminică, un curs de lecții cu titlul „Sfîrșitul trăit”. Surzărînt, Bircke își asigură viitorii ascultători că numai el cunoaște secretul cum „să te hrănești și să supraviețuiești în războiul atomic”. Ca atare, în schimb modest sume de 5 dolari pentru o lecție, este gata să-și împărtășească nepretuibile cunoștințe.

„Manganelli” și cîinii... Faimoasele „manganelli”, la Uzinele de utilaj electric „Geloso” din Milano. El a „introdu” în fabrică un regim de teroare. Cînd umbă prin hale este însoțit de un cîine lup, iar pistolul nu-l lipsește din buzunar. Dar acesta nu-i totul. Zilele trecute, iritat de „îndrăzneala” muncitorilor care cereau patronilor să răspundă pe loc de ce refuză să le satisfacă revendicările, Domini a tras asupra lor. Gloabele n-au lăcut victime, dar unul s-a aruncat în vîntul greștilor. „Asasinul” revoltașilor, „Asasinul” revoltașilor, „Asasinul” revoltașilor s-a îndreptat o ploaie de pietre. Sub presiunea muncitorilor, poliția a fost nevoită să-l aresteze pe Domini. Au fost arestați înșiși și cîiva greviști...

### Argument

Zilele trecute, secretarul de stat, Globke, a devenit din nou subiectul unor dezbateri în Bundestagul de la Bonn. Totul a pornit de la interpelarea deputatului liber-democrat Kohut, care a vîrșit aștezeze conștințe în fața guvernului federal din faptul

„Dacă poliția folosește alt de de bastoane de cauciu ca poliție, au devenit în Italia o armă nepăsătoare în reprimarea demonstrațiilor muncitorilor și hule este însoțit de un cîine lup, iar pistolul nu-l lipsește din buzunar. Dar acesta nu-i totul. Zilele trecute, iritat de „îndrăzneala” muncitorilor care cereau patronilor să răspundă pe loc de ce refuză să le satisfacă revendicările, Domini a tras asupra lor. Gloabele n-au lăcut victime, dar unul s-a aruncat în vîntul greștilor. „Asasinul” revoltașilor, „Asasinul” revoltașilor, „Asasinul” revoltașilor s-a îndreptat o ploaie de pietre. Sub presiunea muncitorilor, poliția a fost nevoită să-l aresteze pe Domini. Au fost arestați înșiși și cîiva greviști...”